

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ,

**ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ໄຟຟ້າ
(ສະບັບປັບປຸງ)
ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ**

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການກວດກາ ວຽກງານໄຟຟ້າ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຜະລິດ, ການດຳເນີນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ມີປະສິດທິຜົນສູງ ແນໃສ່ນຳໃຊ້ທ່າແຮງຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຢ່າງປະຢັດ ແລະ ຍືນຍົງ, ຊຸກຍູ້ການປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ). ໄຟຟ້າ

ໄຟຟ້າ ແມ່ນ ພະລັງງານຊະນິດໜຶ່ງ ຊຶ່ງຜະລິດມາຈາກແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ເຊັ່ນ ນໍ້າ, ລົມ, ແສງຕາເວັນ, ຊີວະມວນ, ຄວາມຮ້ອນທາດເຊື້ອໄຟ, ອາຍແກັດສ໌, ນໍ້າມັນພືດ ແລະ ແຫຼ່ງອື່ນໆ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ). ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະມູນ ໝາຍເຖິງ ຂໍ້ສະເໜີທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນໄດ້ຍື່ນ ຕາມ ຄຳເຊີນຂອງລັດຖະບານ ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການປະມູນແຂ່ງຂັນ.

2. **ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການປະມູນ** ໝາຍເຖິງ ບໍລິສັດ ຫລື ກຸ່ມບໍລິສັດ ທີ່ໄດ້ຍື່ນຂໍສະເໜີ ຕາມຄໍາເຊີນຍື່ນຂໍສະເໜີເຂົ້າຂະບວນການປະມູນແຂ່ງຂັນ.
3. **ເອກະສານປະມູນ** ໝາຍເຖິງ ເອກະສານທີ່ແຈ້ງເຊີນເຂົ້າຮ່ວມ ທີ່ສົ່ງໃຫ້ບໍລິສັດ ຫລື ກຸ່ມບໍລິສັດ. ເອກະສານປະມູນ ປະກອບດ້ວຍ ຂໍ້ມູນທຸກຢ່າງທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອກະກຽມການປະມູນ.
4. **BOO (Build, Own and Operate)** ໝາຍເຖິງ ການກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດໍາເນີນງານ ໃຫ້ເບິ່ງ ມາດຕາ 32 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
5. **BOT (Build, Operate and Transfer)** ໝາຍເຖິງການກໍ່ສ້າງ, ດໍາເນີນງານ ແລະ ມອບໂອນໃຫ້ເບິ່ງ ມາດຕາ 31 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
6. **ການປະມູນແຂ່ງຂັນ** ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການທີ່ໂປ່ງໃສ ຊຶ່ງມີການເຊີນຍື່ນປະມູນດ້ວຍຂັ້ນຕອນເພື່ອແຂ່ງຂັນ ແລະ ໂປ່ງໃສ ຊຶ່ງລາຍລະອຽດໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດແນະນໍາສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງຂະບວນການປະມູນ.
7. **ສັນຍາສໍາປະທານ** ໝາຍເຖິງສັນຍາສະບັບສຸດທ້າຍທີ່ເຊັນ ລະຫວ່າງ ບໍລິສັດໂຄງການ ແລະ ລັດຖະບານ ຊຶ່ງໃນສັນຍາສະບັບນີ້ ລັດຖະບານໃຫ້ສໍາປະທານ ແກ່ ບໍລິສັດໂຄງການ ແລະ ສັນຍາດັ່ງກ່າວ ກຳນົດສິດ, ພັນທະ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ບໍລິສັດໂຄງການໃນການກໍ່ສ້າງ, ຊອກຫາແຫລ່ງທຶນ, ດໍາເນີນງານ ແລະ ບໍາລຸງຮັກສາທຸລະກິດໄຟຟ້າສໍາປະທານ ໃນຊ່ວງໄລຍະການສໍາປະທານ ແລະ ໂອນຊັບສິນໂຄງການ ຫລັງຈາກໝົດອາຍຸສໍາປະທານ.
8. **ທຸລະກຳໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ** ໝາຍເຖິງທຸລະກິດ ທີ່ລັດຖະບານ ໃຫ້ສໍາປະທານໂຄງການໄຟຟ້າ ຫຼື ກິດຈະການໄຟຟ້າ ແກ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງເອກະຊົນ ເພື່ອດໍາເນີນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - ການຜະລິດໄຟຟ້າ;
 - ການສົ່ງໄຟຟ້າ; ແລະ
 - ທັງການຜະລິດໄຟຟ້າ ແລະ ການສົ່ງໄຟຟ້າໄປຄຽງຄູ່ກັນ.
9. **ສັນຍາຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ** ໝາຍເຖິງສັນຍາລວມທັງບົດເປີດຫົວເລື້ອງ ຊຶ່ງອາດຖືກດັດແກ້ ຫລື ປ່ຽນ ແທນເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ໂດຍອີງຕາມສັນຍານີ້ ບໍລິສັດໂຄງການ ຈະແຕ່ງຕັ້ງ ນິຕິບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ສ້າງໂຄງການ ເຊັ່ນ: ການອອກແບບ, ການຈັດຊື້, ການກໍ່ສ້າງ, ການທົດລອງ, ແລະ ການມອບໂຮງໄຟຟ້າໃຫ້ພາຍຫຼັງກໍ່ສ້າງສໍາເລັດ ໃຫ້ ບໍລິສັດໂຄງການ.
10. **ການປ່ຽນແປງສັນຍາ** ໝາຍເຖິງການປ່ຽນແປງສັນຍາສໍາປະທານ ທີ່ເຊັນກັນ ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ບໍລິສັດໂຄງການ; ໃຫ້ເບິ່ງ ມາດຕາ 50 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
11. **ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ** ໃຫ້ເບິ່ງ ມາດຕາ 58 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
12. **ສະຖານີຈ່າຍໄຟຟ້າ** ໝາຍເຖິງ ສະຖານີໄຟຟ້າ ທີ່ຫຼຸດແຮງດັນຈາກ 115 ກິໂລໂວນ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ.

13. **ກິດຈະການໄຟຟ້າ** ລວມມີການສໍາຫລວດເກັບກໍາຂໍ້ມູນ, ການວາງແຜນ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງ, ການຜະລິດ (ລວມມີທົດແທນໄດ້ ແລະ ທົດແທນບໍ່ໄດ້) ການສົ່ງ, ການຈໍາໜ່າຍ, ການສົ່ງອອກ-ນໍາເຂົ້າ, ແລະ ການບໍລິການໄຟຟ້າປະເພດ ອື່ນໆ ໃຫ້ເບິ່ງ ມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
14. **ທຸລະກິດໄຟຟ້າ** ໝາຍເຖິງການດໍາເນີນກິດຈະການໄຟຟ້າ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ.
15. **ການຈໍາໜ່າຍໄຟຟ້າ** ໃຫ້ເບິ່ງ ມາດຕາ 18 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
16. **ການຜະລິດໄຟຟ້າ** ໃຫ້ເບິ່ງ ມາດຕາ 15 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
17. **ການສົ່ງໄຟຟ້າ** ໝາຍເຖິງ ການເຄື່ອນຍ້າຍພະລັງງານໄຟຟ້າຈໍານວນຫລາຍ ຈາກບ່ອນຜະລິດ ເຊັ່ນ ໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າໄປຍັງສະຖານນີໄຟຟ້າ ແລະ ຈາກສະຖານນີໄຟຟ້າໄປຍັງ ສະຖານນີຈ່າຍໄຟຟ້າທໍາອິດ ໃຫ້ເບິ່ງ ມາດຕາ 16 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
18. **ແຫລ່ງພະລັງງານ** ໝາຍເຖິງແຫລ່ງທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ ເພື່ອຜະລິດພະລັງງານເຊັ່ນ: ພະລັງງານນໍ້າ, ພະລັງງານລົມ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ພະລັງງານຊີວິມວນ, ແຫລ່ງໄຟຟ້າຈາກຄວາມຮ້ອນ, ຈາກອາຍແກັດ, ນໍ້າມັນພືດ ແລະ ແຫລ່ງອື່ນໆ;
19. **ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້** ໝາຍເຖິງ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຕາມຄວາມຈໍາເປັນ, (ໃຫ້ເບິ່ງ ມາດຕາ 39 ເຖິງ ມາດຕາ 42, ມາດຕາ 47 ແລະ ມາດຕາ 48 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
20. **ເຫດສຸດວິໄສ** ໝາຍເຖິງ ການເກີດເຫດການທີ່ບໍ່ສາມາດຄາດຄະເນ ແລະ ຄວບຄຸມໄດ້ ເຊັ່ນ: ນໍ້າຖ້ວມ, ພ້າຜ່າ, ລົມພະຍຸ, ແຜ່ນດິນໃຫວ ແລະ ອື່ນໆ; ເຫດສຸດວິໄສ ສໍາລັບແຕ່ລະໂຄງການ ແມ່ນຈະກໍານົດໃນເອກະສານສັນຍາຂອງໂຄງການນັ້ນ.
21. **ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ** ໝາຍເຖິງກິດຈະການໄຟຟ້າ ທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 25 ມາດຕາ 27 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
22. **ເງື່ອນໄຂການດໍາເນີນງານທີ່ດີ** ໃນກໍລະນີຂອງ ຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ແມ່ນ ໝາຍເຖິງ ສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງຊັບສິນນັ້ນເໝາະສົມກັບ ເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້ ໝາຍວ່າ ປະຕິບັດງານຕາມຈຸດປະສົງໄດ້ດີ ແລະ ມີເງື່ອນໄຂຕອບສະໜອງຕາມຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານເຕັກນິກ, ເງື່ອນໄຂການດໍາເນີນງານທີ່ດີ ສໍາລັບ ໂຄງການໃດໜຶ່ງ ຫລື ຊັບສິນໂຄງການອາດຈະຖືກກໍານົດລະອຽດ ໃນເອກະສານສັນຍາຂອງໂຄງການນັ້ນ.
23. **ລັດຖະບານ** ໝາຍເຖິງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທະລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.
24. **ກໍາລັງຕິດຕັ້ງ** ໝາຍເຖິງກໍາລັງ ເມກາວັດ (MW) ຫລື ເມກາໂວນອໍາແປ (MVA) ຂອງ ການຜະລິດໄຟຟ້າຈາກໂຮງງານໄຟຟ້າ ຫລື ຈັກຜະລິດໄຟຟ້າ.
25. **ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າ** ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການທີ່ຊຸກຍູ້ການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງນໍ້າ, ທີ່ດິນ ແລະ ແຫລ່ງອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຍົກສູງການຂະຫຍາຍຕົວທາງ

ດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມແບບຍືນຍົງ ໂດຍບໍ່ກະທົບຕໍ່ຄວາມຍືນຍົງຂອງລະບົບນິເວດ.

26. **ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ** ໝາຍເຖິງ ມາດຕະຖານໄຟຟ້າ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນສປປ ລາວ ຊຶ່ງກຳນົດ ມາດຕະຖານຕົ້ນຕໍ ທີ່ໃຊ້ໃນການຄຸ້ມຄອງກິດຈະການໄຟຟ້າ ເຊັ່ນ: ການຜະລິດ, ການດຳເນີນງານ, ການສົ່ງ, ການຈຳໜ່າຍ ແລະ ການບໍລິການໄຟຟ້າ.
27. **ໃບອານຸຍາດ** ໝາຍເຖິງ ໃບອານຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການໄຟຟ້າ.
28. **ຜູ້ໄດ້ຮັບໃບອານຸຍາດ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດທາງດ້ານກົດໝາຍພາຍໃຕ້ໃບອານຸຍາດ.
29. **ສັນຍາກູ້ຢືມ** ໝາຍເຖິງ ສັນຍາ ລວມທັງ ພາກເປີດຫົວເລື້ອງ ຊຶ່ງອາດຖືກດັດແກ້ ຫລື ປ່ຽນ ແທນ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ, ຊຶ່ງຕາມສັນຍາດັ່ງກ່າວ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ແລະ/ ຫລື ບໍລິສັດໂຄງການ ໄດ້ຮັບເງິນກູ້ຢືມເພື່ອກໍ່ສ້າງໂຮງງານໄຟຟ້າ.
30. **ການໃຊ້ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າຮ່ວມກັນ** ໝາຍເຖິງ ການໃຫ້ນຳໃຊ້ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ແລະ ສິ່ງກໍ່ສ້າງທີ່ຕິດພັນ ໂດຍຝ່າຍຕ່າງໆ ຢ່າງສະເໝີພາບ ແລະ ເປັນໄປຕາມລະບຽບທີ່ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ດັດແກ້ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ, ໃຫ້ເບິ່ງ ມາດຕາ 16 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
31. **ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ** ໝາຍເຖິງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບອານຸຍາດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ.
32. **ແຜນພັດທະນາພະລັງງານ** ໝາຍເຖິງ ແຜນພັດທະນາຂະແໜງພະລັງງານ ທີ່ຈະຕ້ອງຖືກສ້າງຂຶ້ນຢ່າງໜ້ອຍ ທຸກໆ ຫ້າ (5) ປີ ໂດຍ ກົມນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນພະລັງງານ ຂອງ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໂດຍສົມທົບກັບຂະແໜງອື່ນ ເຊັ່ນ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ລົງທຶນ, ຂະແໜງການການເງິນ, ຂະແໜງການຊັບ-ພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫລື ຂະແໜງການອື່ນໆ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ໃຫ້ເບິ່ງ ມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
33. **ສັນຍາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າ** ໝາຍເຖິງສັນຍາທີ່ອາດຖືກດັດແກ້ ຫລື ປ່ຽນແທນເປັນ ແຕ່ລະໄລຍະ ຊຶ່ງກຳນົດໃຫ້ມີການຂາຍໄຟຟ້າ ທີ່ຜະລິດຈາກໂຄງການໃຫ້ຜູ້ຮັບຊື້.
34. **ໂຄງການບູລິມະສິດ** ໝາຍເຖິງບັນຊີໂຄງການທີ່ໄດ້ກຳນົດຂຶ້ນ ໂດຍອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂ ທີ່ລະບຸໃນແຜນພັດທະນາພະລັງງານ ຊຶ່ງອາດຈະນຳໄປພັດທະນາເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.
35. **ບໍລິສັດໂຄງການ** ໃຫ້ເບິ່ງ ມາດຕາ 43 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
36. **ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ** ໝາຍເຖິງ ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ພັດທະນາໂຄງການພະລັງງານໃນ ສປປ ລາວ.
37. **ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການ** (ການຜະລິດ) ລວມມີແຕ່ບໍ່ຈຳກັດ ຫົວໜ່ວຍ ແລະ ສິ່ງປະກອບ ເຊັ່ນ ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ແລະ ກົນຈັກ, ສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ານໂຍທາ, ລານໄກ, ສາຍສົ່ງສະເພາະຮອດຈຸດນຳສົ່ງ ແລະ ຊັບສິນອື່ນໆ, ຕົກອາຄານ, ອຸປະກອນ, ໂຮງງານ

ແລະ ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ຊັບສິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອດຳເນີນໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

38. **ບົດແນະນຳສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຂະບວນການປະມູນ** ໝາຍເຖິງ ບົດແນະນຳທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍລັດຖະບານ ແລະ/ຫລື ອົງການອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບອານຸຍາດຈາກລັດຖະບານ, ທີ່ອາດ ຖືກດັດແກ້ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ຂະບວນການປະມູນ ຕາມຂໍ້ກຳ ນົດຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
39. **ແຫລ່ງພະລັງງານທີ່ທົດແທນ[ໝູນວຽນ]¹** ໝາຍເຖິງ ພະລັງງານໄຟຟ້າ ທີ່ຜະລິດຈາກ ແຫລ່ງ ທີ່ສາມາດທົດແທນໄດ້ ໂດຍທຳມະຊາດໃນຊ່ວງເວລາຂອງມະນຸດ. ແຫລ່ງພະ ລັງງານດັ່ງກ່າວ ປະກອບດ້ວຍ ພະລັງງານນໍ້າ, ແສງຕາເວັນ, ລົມ, ຊີວະມວນ, ອາຍ ແກ້ວສທຳມະຊາດ, ນໍ້າມັນທຳມະຊາດ ແລະ ເອທານອນທຳມະຊາດ.
40. **ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳຮ່ວມ** ໝາຍເຖິງຄະນະກຳມະການ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ທ່ານ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ໂດຍປະກອບມີລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຫົວໜ້າຄະນະ, ຕາງໜ້າຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ, ທ້ອງຖິ່ນທີ່ ໂຄງການຕັ້ງຢູ່ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ເປັນສະມາຊິກ, ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ແບບ ບໍ່ປະຈຳການ ໃນການພິຈາລະນາບັນຫາສຳຄັນຕ່າງໆ ຕະຫຼອດໄລຍະກໍ່ສ້າງ ໂຄງການ. ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳຮ່ວມ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ພາຍຫຼັງເຊັນ ສັນຍາສຳປະທານ ຫຼື ກ່ອນລົງມືກໍ່ສ້າງໂຄງການ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງພາຍຫຼັງໂຄງການ ສຳເລັດການກໍ່ສ້າງໜຶ່ງປີ.
41. **ຄະນະກຳມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ** ໝາຍເຖິງ ຄະນະກຳມະການ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຈາກ ລັດຖະ ບານ ເພື່ອເຮັດວຽກກັບ ບໍລິສັດໂຄງການເພື່ອສ້າງແຜນຍົກຍ້າຍ ແລະ ຈັດສັນ ປະຊາຊົນ ໂດຍມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ຖືກກະທົບ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ.
42. **ຄ່າພາກຫລວງ** ໝາຍເຖິງການເກັບຄ່ານຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໃນຮູບການ ແລະ ຈຳນວນທີ່ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດ.
43. **ໄຟຟ້າຊົນນະບົດ** ອາດໝາຍເຖິງ (ກ) ລະບົບໄຟຟ້າທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບໄຟຟ້າລວມ ຫລື (ຂ) ລະບົບໄຟຟ້າໃນເຂດໃດໜຶ່ງສະເພາະທີ່ຜະລິດໄຟຟ້າ ຈາກເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າ ຕົກຂະໜາດນ້ອຍ ຫລື ເຄື່ອງຈັກທີ່ແລ່ນດ້ວຍນໍ້າມັນ ຫລື ແຫລ່ງພະລັງງານທີ່ທົດ ແທນ ປະເພດອື່ນທີ່ມີໃນເຂດດັ່ງກ່າວ.
44. **ລັດ** ໝາຍເຖິງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.
45. **ແຜນພັດທະນາລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ** ໝາຍເຖິງ ການວາງແຜນທີ່ມີປະສິດທິພາບເພື່ອ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງລະບົບສາຍສົ່ງ ໂດຍການຂະຫຍາຍ, ຍົກລະດັບ, ພື້ນຟູ, ສ້ອມແປງ ແລະ ບູລະນະຮັກສາເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ຕາມທີ່ລັດຖະບານເຫັນສົມຄວນ.

¹ ຄຳທີ່ໝາະສົມແທ້ ຄວນໃຊ້ຄຳວ່າໝູນວຽນ.

46. **ຫົວໜ່ວຍ** ໝາຍເຖິງ ອຸປະກອນ ແລະ ການຕິດຕັ້ງທີ່ສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ ກັບໂຄງສ້າງ ການ ຜະລິດແບບເອກະລາດ ແລະ ຜູກຂາດ.

ມາດຕາ 4 (ບັບປຸງ). ກຳມະສິດ ກ່ຽວກັບ ແຫລ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ

ແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເປັນກຳມະສິດຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ໂດຍ ແມ່ນ ລັດ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ. ລັດ ອາດອະນຸຍາດໃຫ້ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ນຳໃຊ້ ແຫຼ່ງພະລັງງານ.

ມາດຕາ 5 (ບັບປຸງ). ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ ກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດດ້ານໄຟຟ້າ ແລະ ຈະປົກປ້ອງ ສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳໃຫ້ທຸກຝ່າຍທີ່ລົງທຶນ ເຂົ້າໃນຂະແໜງການນີ້ຢ່າງສະເໝີພາບ.

ລັດ ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ວິທີການທີ່ທັນສະໄໝ, ລວມທັງການແຂ່ງຂັນ ຖ້າ ເຫັນວ່າເໝາະສົມ. ລັດ ມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄວາມຍືນຍົງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດ ແລະ ຈະສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມ ເອົາໃຈໃສ່ດັ່ງກ່າວ.

ລັດ ຈະຮັບປະກັນຈະເຮັດໃຫ້ການສະໜອງໄຟຟ້າ ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການໃນການ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການ ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ຄຸ້ມຄຸ້ມກັບການພັດທະນາ ໄຟຟ້າໃຫ້ເປັນສິນຄ້າ ຂາຍອອກຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 6 (ບັບປຸງ). ຫຼັກການ ປະຕິບັດກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ

ການດຳເນີນ ກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນຖືກຕ້ອງຕາມຫລັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;
2. ການວາງແຜນການທີ່ມີປະສິດຕິຜົນຕໍ່ການພັດທະນາຂະແໜງພະລັງງານ;
3. ການຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນລາວ ໂດຍສະໜອງໄຟຟ້າທີ່ຄວາມ ສະຖຽນ ແລະ ລາຄາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ;
4. ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານພະລັງງານ ຈາກແຫລ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ມີ ເພື່ອການ ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
5. ການເປີດໃຫ້ມີການແຂ່ງຂັນໃນການດຳເນີນກິດຈະການໄຟຟ້າ ຖ້າມີກໍລະນີເໝາະສົມ;
6. ການຍົກລະດັບການປະກອບສ່ວນຂອງພະລັງງານທາງເລືອກ ເຂົ້າໃນຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ຂອງຜະລິດໄຟຟ້າ;

7. ການສົ່ງເສີມ ປະສິດທິພາບຂອງພະລັງງານ ທັງໃນເບື້ອງອຸປະສົງ ແລະ ອຸປະທານ ເພື່ອຮັບປະກັນການນໍາໃຊ້ແຫ່ລງພະລັງງານ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ
8. ຄວາມມີປະສິດທິຜົນ, ປະຢັດ ແລະ ຍືນຍົງ ໂດຍນໍາໃຊ້ຫຼັກການພັດທະນາແຫຼ່ງ ພະລັງງານທີ່ມີຕົ້ນທຶນຕໍ່າ;
9. ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທໍາມະຊາດ ເຊັ່ນ ຊຸມຊົນ, ປ່າໄມ້ ແລະ ແຫຼ່ງນໍ້າ; ແລະ
10. ຄວາມປອດໄພໃນການຜະລິດ, ການສົ່ງ ແລະ ການຈໍາໜ່າຍ ລວມທັງ ການນໍາໃຊ້ໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 7 (ບັບປຸງ). ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນເຂົ້າໃນຂະແໜງໄຟຟ້າ ຫຼື ປະກອບກິດຈະການໄຟຟ້າ. ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຍັງນໍາໃຊ້ກັບຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າເຊັ່ນກັນ.

ມາດຕາ 8. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ເປີດກວ້າງການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ດ້ວຍ ການ ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ເປັນຕົ້ນ ການຜະລິດ, ການສົ່ງ, ການຈໍາໜ່າຍ, ການສົ່ງອອກ-ນໍາເຂົ້າ, ການສົ່ງຜ່ານ, ການພັດທະນາ ແລະ ການບໍລິການດ້ານ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ.

**ໝວດທີ II
ກົດຈະການໄຟຟ້າ**

ມາດຕາ 9 (ບັບປຸງ). ກົດຈະການໄຟຟ້າ

ກົດຈະການໄຟຟ້າ ປະກອບດ້ວຍ ທຸກກິດຈະການທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບການວາງແຜນ, ການສໍາ- ຫຼວດ ເກັບກໍາຂໍ້ມູນ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ, ການດໍາເນີນງານ, ການ ສ້ອມແປງ, ການຜະລິດ, ການສົ່ງ, ການຈໍາໜ່າຍ, ການສົ່ງອອກ-ນໍາເຂົ້າ, ການບໍລິການ ກ່ຽວ ກັບໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 10 (ໃໝ່). ແຜນພັດທະນາພະລັງງານແບບເຊື່ອມສານແບບເຊື່ອມສານ

1. ແຜນພັດທະນາພະລັງງານ ຈະຕ້ອງຖືກສ້າງຂຶ້ນຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງເທື່ອ ໃນທຸກໆ ຫ້າ (5) ປີ ໂດຍ ຂະແໜງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບ ຂະແໜງການ ກ່ຽວຂ້ອງ ອື່ນໆ ເຊັ່ນ ແຜນການ ແລະ ລົງທຶນ, ການເງິນ, ຊັບພະຍາກອນທໍາມະ

ຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ປ່າໄມ້ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ແຜນພັດທະນາ ພະລັງງານ ຕ້ອງກຳນົດ ແລະ ຈັດບູລິມະສິດໂຄງການອົງໃສ່ເງື່ອນໄຂບາງອັນແຕ່ບໍ່ ຈຳກັດ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- (ກ). ຫຼັກການທີ່ກຳນົດໃນມາດຕາ 6 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
- (ຂ). ລາຄາຕໍ່າສຳລັບຜູ້ຊົມໃຊ້ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ເພີ່ມມູນຄ່າຈາກການຂາຍ ອອກນອກປະເທດ, ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - (i) ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;
 - (ii) ຍືດພັນຫຼັກການ ຂອງ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໃຫ້ ສອດ- ຄ່ອງກັບລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ຊັບພະຍາກອນ ນໍ້າໃນປະເທດ;
 - (iii) ຮັບປະກັນດ້ານເຕັກນິກ; ແລະ
 - (iv) ອື່ນໆ

2. ແຜນພັດທະນາຂະພະລັງງານແບບເຊື່ອມສານ ຈະພິຈາລະນາ ແລະ ປະເມີນບັນຫາ ຕ່າງໆເຊັ່ນ:

- (ກ). ຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ປະເພດຄົວເຮືອນ, ທຸລະກິດ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ຂອງລາວ ລວມທັງ ແຜນການລົງອອກ ໂດຍອີງໃສ່ນິຕິກຳທີ່ມີ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກັບຕ່າງປະເທດ;
- (ຂ). ແຫຼ່ງສະໜອງພະລັງງານຕ່າງໆທີ່ເປັນທາງເລືອກເໝາະສົມ ລວມທັງ ແຫຼ່ງ ພະລັງງານທົດແທນ ທີ່ນອກເໜືອຈາກນໍ້າ ທີ່ມີຕົ້ນທຶນບໍ່ສູງ;
- (ຄ). ປະສິດທິພາບຂອງພະລັງງານ ແລະ ແຫຼ່ງຄວາມຕ້ອງການ;
- (ງ). ເງື່ອນໄຂຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ລາຄາຂອງພະລັງງານຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການສ້າງກຳໄລຈາກການລົງອອກ;
- (ຈ). ເງື່ອນໄຂຄວາມຕ້ອງການດ້ານສາຍສົ່ງ ແລະ ແຜນພັດທະນາສາຍສົ່ງ; ແລະ
- (ສ). ປັດໃຈອື່ນໆທີ່ເໝາະສົມ.

3. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການຮ່າງ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ຮ່າງ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານແບບເຊື່ອມສານ ແລະ ປະສານຂໍ້ຄຳເຫັນຈາກຂະແໜ ງການກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນຕາມທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມ ພາຍໃນເວລາທີ່ກຳນົດ ໃຫ້. ຫຼັງຈາກການສຳເລັດການພິຈາລະນາ ແລະ ລວບລວມຄຳເຫັນ ຈາກຂະແໜ ງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວນັ້ນແລ້ວ ແຜນພັດທະນາດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງ ນຳສະເໜີ ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຮັບຮອງເຂົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງ:

- (ກ). ແຈ້ງກ່ຽວກັບ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານແບບເຊື່ອມສານ ພາຍຫຼັງທີ່ ສະພາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ໃຫ້ການຮັບຮອງແຜນດັ່ງກ່າວ; ຫຼື

(ຂ). ປັບປຸງແຜນດັ່ງກ່າວ ຖ້າມີການຊີ້ນຳ ຫຼື ຄຳເຫັນຈາກ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ຄືນໃໝ່ ເພື່ອຮັບຮອງ.

4. ໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດແຜນ 5 ປີ ຂ້າງເທິງ ຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໂດຍການສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນໆ ເຊັ່ນ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ການເງິນ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ປ່າໄມ້ ອາດທົບທວນຄືນ ຫລື ດັດແກ້ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານ ແບບເຊື່ອມສານ ເພື່ອສົ່ງໃຫ້ ລັດຖະບານ ແລະ ສະພາແຫ່ງຊາດ ຮັບຮອງການດັດແກ້ ແຜນດັ່ງກ່າວເປັນແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ). ການວາງແຜນ

ການວາງແຜນ ໝາຍເຖິງ ຂັ້ນຕອນຂອງການດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອ ພັດທະນາ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານແບບເຊື່ອມສານ ຫຼື ການວາງແຜນອື່ນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ທີ່ປະຕິບັດໂດຍລັດຖະບານ ກ່ອນຈະລິເລີ້ມຂັ້ນຕອນ ການຈັດສັນໂຄງການ ຫຼື ຈຸດປະສົງອື່ນໃນການກຳນົດແຜນພັດທະນາພະລັງງານແບບເຊື່ອມສານ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ). ການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ດ້ານທໍລະນີສາດ, ດ້ານອຸທິກກະສາດ, ດ້ານຜົນກະທົບ ແມ່ນ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ໂດຍປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຈະເປັນບ່ອນອີງທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ໃນການຄິດໄລ່, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການ ແລະ ການດຳເນີນງານ.

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ). ການອອກແບບ

ກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ຕິດຕັ້ງສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການ, ຂັ້ນຕອນການອອກແບບປະກອບດ້ວຍ ການອອກແບບເບື້ອງຕົ້ນ, ອອກແບບລະອຽວ ແລະ ອອກແບບສຸດທ້າຍ ຂອງໂຄງການຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ). ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການ

ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການ ຕ້ອງດຳເນີນຕາມ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງບຸກຄົນ ແລະ ຊັບສິນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ). ການຜະລິດໄຟຟ້າ

ການຜະລິດໄຟຟ້າ ແມ່ນ ຂະບວນການຜະລິດ ພະລັງງານໄຟຟ້າ ຈາກ ແຫຼ່ງພະລັງງານ (ເຊັ່ນ ພະລັງງານນໍ້າ, ພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ ແລະ ພະລັງງານທີ່ທົດແທນໄດ້) ໂດຍນໍາໃຊ້ ອຸປະກອນທີ່ທັນສະໄໝ, ມີຄຸນນະພາບສູງ ແລະ ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ). ການສົ່ງໄຟຟ້າ ແລະ ການໃຊ້ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າຮ່ວມກັນ

1. ການສົ່ງໄຟຟ້າ ແມ່ນ ຂະບວນການສົ່ງ ຫຼື ລໍາລຽງໄຟຟ້າຈາກແຫຼ່ງຜະລິດໄຟຟ້າ ໄປ ຫາສະຖານີໄຟຟ້າ ແລະ ລະຫວ່າງ ສະຖານີໄຟຟ້າ ໄປຫາ ສະຖານນີຈ່າຍໄຟຟ້າ.
ໄຟຟ້າອາດຖືກສົ່ງ:
 - (ກ). ຜ່ານ ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດລາວ;
 - (ຂ). ຜ່ານສາຍສົ່ງສະເພາະລະຫວ່າງສອງປະເທດໂດຍຜ່ານດິນແດນ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດທີ່ ລັດຖະບານ ອະນຸມັດ;
 - (ຄ). ຈາກ ໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າ ໃນ ສປປ ລາວ ສົ່ງຂາຍຂ້າມຊາຍແດນໃຫ້ຜູ້ ຮັບຊື້ ໂດຍຜ່ານສາຍສົ່ງສະເພາະໂຄງການ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດທີ່ ລັດຖະບານ ອະນຸມັດ;
 - (ງ). ຈາກ ໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າ ໃນ ສປປ ລາວ ຫາ ລູກຄ້າສະເພາະ ໃນ ສປປ ລາວ ເຊັ່ນ ໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດທີ່ ລັດຖະບານ ອະນຸມັດ.
2. ການໃຊ້ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າຮ່ວມກັນ: ສໍາລັບປະເພດການສົ່ງໄຟຟ້າທັງໝົດຂ້າງເທິງ ລວມ ທັງ ການສົ່ງໄຟຟ້າຜ່ານ ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດລາວ ຕ້ອງສ້າງລະບຽບການ ສະເພາະສໍາລັບການເຂົ້ານໍາໃຊ້ຮ່ວມກັນ ແລະ ການເສັຍຄ່າຜ່ານສາຍສົ່ງ ຊຶ່ງ ຂະແໜ ງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງປັບປຸງລະບຽບການດັ່ງກ່າວເປັນແຕ່ລະໄລຍະ. ລະບຽບການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ເປັນທຳ, ບໍ່ເລືອກປະຕິບັດ, ມີຄວາມສາມາດເຊື່ອມລະບົບຂອງປະເທດໃກ້ຄຽງ, ຄວາມ ສາມາດສົ່ງພະລັງງານໄປ-ກັບ ແລະ ຄຸນສົມບັດຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ລະບົບສາຍສົ່ງຕ້ອງໄດ້ ມາດຕະຖານດ້ານເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມ.
3. ເພື່ອຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ, ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດສົ່ງໄຟຟ້າຜ່ານ ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າປະເພດອື່ນທີ່ມີຢູ່ ໃນ ດິນແດນ ສປປ ລາວ ດ້ວຍເຫດຜົນ ທາງດ້ານເຕັກນິກ, ລັດຖະບານ ອາດອະນຸຍາດໃຫ້ ບໍລິສັດໂຄງການ ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າ ຂອງ ແລະ ດຳເນີນງານ ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າໃດໜຶ່ງເອົາເອງ ແຕ່ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ກວດກາ ຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງການ ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ. ບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງຮັບຊອບຈ່າຍມູນຄ່າຕ່າງຂອງສາຍສົ່ງດັ່ງກ່າວ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງ ມູນຄ່າຂອງການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ລັດຖະບານ ອາດເວນຄືນສາຍສົ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ແລະ ລວມເອົາເຂົ້າໃນ ລະບົບສາຍສົ່ງ ໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ໂດຍຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍທີ່ເໝາະສົມທີ່ຄິດໄລ່ບົນພື້ນຖານ ມູນຄ່າທີ່ ເປັນທຳອິງຕາມຕະຫຼາດຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ແລະ ທີ່ສຳຄັນ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ກະທົບຕໍ່ຜົນ ຕອບແທນໃນການລົງທຶນຂອງບໍລິສັດໂຄງການ ຫຼື ຕາມນະໂຍບາຍທີ່ລັດຖະບານສ້າງ ຂຶ້ນໃນແຕ່ລະໄລຍະສຳລັບການເວນຄືນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ). ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ

ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຮງສູງ ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ຈາກພາກສ່ວນໜຶ່ງ ກັບພາກສ່ວນອື່ນ ໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບສາຍສົ່ງຂອງຕ່າງປະເທດ ທຸກແຫຼ່ງການຜະລິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງສົ່ງໄຟຟ້າເຂົ້າລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ຍົກເວັ້ນແຕ່ ກໍລະນີ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າໃນຂອບເຂດບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ ທີ່ຕັ້ງຂອງໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າ;
2. ໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າຂະໜາດນ້ອຍຮັບໃຊ້ສະເພາະຊຸມຊົນ ຫຼື ບ່ອນທີ່ບໍ່ທັນມີລະບົບ ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ; ຫຼື
3. ຂົງເຂດທີ່ລັດຖະບານຮັບຮອງທາງເລືອກໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນ ມາດຕາ 16 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ການລົງທຶນພັດທະນາລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິ ສາຫະກິດ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງ ນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານກ່ຽວກັບການປັບປຸງໂຄງສ້າງທາງດ້ານໄຟຟ້າຂອງປະເທດ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ). ການຈຳໜ່າຍ ແລະ ຫຼັກການການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ

ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ແມ່ນ ການແຈກຈ່າຍໄຟຟ້າຈາກລະບົບຈຳໜ່າຍ ຫຼື ຈາກເຄື່ອງຜະລິດ ໄຟຟ້າໄປຫາຈຸດຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າປະເພດຕ່າງໆ ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າຕາຂ່າຍໄຟຟ້າ ໂດຍນຳໃຊ້ລະບົບແຮງດັນ ກາງ ແລະ ແຮງດັນຕໍ່າ.

ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ຕ້ອງດຳເນີນບົນພື້ນຖານຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;
2. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ພຽງພໍ ແລະ ປະຢັດ;
3. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ຢ່າງປອດໄພ;
4. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ;
5. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 19. ການສົ່ງອອກ ແລະ ການນຳເຂົ້າໄຟຟ້າ

ການສະໜອງໄຟຟ້າຢ່າງພຽງພໍ ໃຫ້ແກ່ການຊົມໃຊ້ພາຍໃນ ສປປ ລາວ ລວມທັງ ການຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແມ່ນເປັນບູລິມະສິດ. ພະລັງງານສາມາດສົ່ງອອກໄດ້ ຖ້າຫາກການສະໜອງພາຍໃນພຽງພໍ.

ສາມາດນຳເຂົ້າໄຟຟ້າມາຍັງ ສປປ ລາວ ໄດ້ ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ແລະ ຕ້ອງມີການຮັບຮອງຈາກລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 20. ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງ, ຂະຫຍາຍ, ສ້ອມແປງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 21. ການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງ ລາວ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອ:

1. ໃຫ້ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ແລະ ເຄື່ອງຮັບໄຟຟ້າ ໄດ້ມາດຕະຖານ;
2. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ປະຍັດ; ແລະ
3. ເປັນມາດຕະຖານດຽວກັນໃນທົ່ວປະເທດ ເພື່ອສາມາດກວດກາ ຄຸນນະພາບຂອງ ເຄື່ອງໃຊ້ ໄຟຟ້າທຸກຊະນິດທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ.

ການຕິດຕັ້ງໃໝ່, ຂະຫຍາຍ, ສ້ອມແປງ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ມາດຕະຖານ ເຕັກນິກໄຟ ຟ້າຂອງລາວ.

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ). ການດັດແປງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ

ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນການຕິດຕັ້ງ, ການຂະຫຍາຍ, ການສ້ອມແປງ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ ຂອງລາວ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ຂະແໜງການທີ່ຖືກມອບໝາຍຈາກ ລັດຖະບານ ອາດນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ໄດ້ຮັບ ການແກ້ໄຂ. ມາດຕະການຂອງການແກ້ໄຂ ອາດປະກອບມີ ແຕ່ບໍ່ຈຳກັດສະເພາະແຕ່ ການ ສ້ອມແປງ ຫຼື ການປັບປຸງແກ້ໄຂອຸປະກອນ ຫຼື ສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍທີ່ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ໄຟຟ້າ ຕ້ອງເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບມູນຄ່າທັງໝົດ ຫຼື ມີສິດອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ດຳ ເນີນການສ້ອມແປງ ຫຼື ປັບປຸງແກ້ໄຂດັ່ງກ່າວເອງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າດັ່ງກ່າວ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄໍາສັ່ງແກ້ໄຂຂ້າງເທິງ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ຂະແໜງການທີ່ຖືກມອບໝາຍຈາກລັດຖະບານ ຫາກເຫັນວ່າ ຖ້າປ່ອຍໃຫ້ດໍາເນີນການຕໍ່ໄປ ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຄວາມປອດໄພ ອາດນໍາໃຊ້ມາດຕະການໜັກຂຶ້ນຕາມຄວາມຈໍາເປັນ ລວມທັງການສັ່ງໂຈະການກໍ່ສ້າງ, ການນໍາໃຊ້ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້ານັ້ນ ໂດຍທີ່ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສາມາດຮຽກຮ້ອງ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງເອົາຄ່າເສຍເວລາ, ຄ່າເສຍຫາຍຕາມມາຈາກການອອກຄໍາສັ່ງຂອງອົງການລັດດັ່ງກ່າວ ໄດ້.

ໝວດທີ III ທຸລະກິດໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ). ການດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ

ບັນດາກິດຈະການໄຟຟ້າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສາມາດດໍາເນີນ ເປັນທຸລະກິດໄຟຟ້າໄດ້ ສະເພາະແຕ່ນິຕິບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້. ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ແບ່ງອອກເປັນ ສອງ (2) ປະເພດ ຄື ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ.

ມາດຕາ 24. ຄວາມປອດໄພໃນການດໍາເນີນງານ ແລະ ການບໍາລຸງຮັກສາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງການດໍາເນີນງານ ແລະ ການບໍາລຸງຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າຂອງ ວິສະວະກໍາກໍ່ສ້າງໂຮງງານໄຟຟ້າ ເຊັ່ນ ເຂື່ອນ, ອ່າງເກັບນໍ້າ, ເຂື່ອນນໍ້າລົ້ນ, ໂຮງຈັກໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງ ໄຟຟ້າ, ສະຖານີໄຟຟ້າ, ສາຍຈໍາໜ່າຍ ຫຼື ສາຍແຈກໄຟຟ້າ, ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ລວມ ທັງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ. ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພດັ່ງກ່າວ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງສ້າງ ລະບຽບການກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພໃນການກໍ່ສ້າງ, ການດໍາເນີນງານ ແລະ ການບໍາລຸງຮັກສາ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ແລ້ວນໍາສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ພາກທີ 1 ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ). ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ

ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ມີ ການວາງແຜນ, ການສໍາຫຼວດເກັບກໍາຂໍ້ມູນ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ/ຫຼື ການດໍາເນີນງານ ແລະ ບໍາລຸງຮັກສາສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງ ໂຄງການ.

ໃນການອອກໃບອະນຸຍາດ ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນດໍາເນີນກິດຈະການ ທີ່ພົວ ພັນ ເຖິງການດໍາເນີນງານ ແລະ ບໍາລຸງຮັກສາ, ການກໍ່ສ້າງຖະໜົນ ແລະ ສິ່ງກໍ່ສ້າງອື່ນໆ (ນອກ ຈາກ ການ ກໍ່ສ້າງເຂື່ອນແລ່ນໂຮງຈັກໄຟຟ້າ) ການກໍາຈັດສິ່ງ ເສດເຫຼືອ, ວັດຖຸດິບ ແລະ ອື່ນໆ ຈະ ຕ້ອງໃຫ້ ບຸລິມະສິດແກ້ວິສາຫະກິດທີ່ຄົນສັນຊາດລາວ ເປັນຜູ້ຖືຮຸ້ນລາຍໃຫຍ່ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 26 (ໃໝ່). ການຮັບຮອງການດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຈຸດປະສົງດໍາເນີນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ຕ້ອງຍື່ນ ຄໍາຮ້ອງຂໍໃບອະນຸຍາດກັບ ຂະແໜງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່. ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດແລ້ວ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນກັບ ຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ. ຂະບວນການອອກໃບອະນຸຍາດ ແລະ ການຈົດທະບຽນເພື່ອດໍາເນີນ ກິດຈະການ ພາຍ ໃຕ້ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍວິສາຫະກິດ ແລະ/ຫລື ກົດໝາຍ/ດໍາ- ລັດ/ ລະບຽບການ/ນະໂຍບາຍທີ່ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກໍານົດເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່). ເງື່ອນໄຂໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ

ເພື່ອສະໜອງການບໍລິການ ພາຍໃຕ້ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການ- ຈັດຕັ້ງຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງມີປະສົບການມາກ່ອນແລ້ວ ຫຼື ມີ ບຸກຄະລາກອນທີ່ຊໍານານງານສະເພາະທາງ ກ່ຽວກັບ ກິດຈະການ ພາຍໃຕ້ ທຸລະກິດ ໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ທີ່ຕົນຍື່ນຂໍໃບອະນຸຍາດ.
2. ມີຖານະທາງດ້ານການເງິນທີ່ໝັ້ນຄົງ ເພື່ອມີເງື່ອນໄຂດ້ານການເງິນທີ່ພຽງພໍສໍາລັບດໍາ- ເນີນກິດຈະການທີ່ຕົນຍື່ນຂໍໃບອະນຸຍາດ

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ). ການດັດແກ້ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ

ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດັດແກ້ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຕ້ອງຍື່ນ ຄໍາຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນຂອງການຂໍດັດແກ້ນັ້ນ ຕໍ່ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ ແຮ່ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ພາກທີ 2
ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ

ມາດຕາ 29 (ໃໝ່). ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ

ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ ແມ່ນ ທຸລະກິດປະເພດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ສໍາປະທານ ຈາກລັດ ແກ່ ນິຕິບຸກຄົນ ຕາມ ການອະນຸຍາດ ໃນພື້ນທີ່, ກຳນົດເວລາ ແລະ ນະໂຍບາຍສະເພາະ ຈາກລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການທີ່ກຳນົດໃນມາດຕານີ້ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາສໍາປະທານ.

ລັດຖະບານ ອາດໃຫ້ສໍາປະທານ ແກ່ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ຈົດທະບຽນຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການລຸ່ມນີ້:

1. ການຜະລິດໄຟຟ້າ;
2. ການສົ່ງໄຟຟ້າ²; ແລະ
3. ທັງການຜະລິດໄຟຟ້າ ແລະ ການສົ່ງໄຟຟ້າໄປຄຸງຄູ່ກັນ.

ມາດຕາ 30 (ໃໝ່). ການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ

ການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ ສາມາດພັດທະນາໄດ້ພາຍໃຕ້ຮູບແບບ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ ດ້ວຍການກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ມອບໂອນໃຫ້ລັດຖະບານ (ຊຶ່ງຕໍ່ໄປຮຽກວ່າ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານຮູບແບບ BOT);
2. ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ ດ້ວຍການກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດຳເນີນງານ (ຊຶ່ງຕໍ່ໄປຮຽກວ່າ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານຮູບແບບ BOO); ແລະ
3. ຮູບແບບອື່ນໆຕາມການກຳນົດຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 31. (ໃໝ່). ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານຮູບແບບ BOT

ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານຮູບແບບ BOT ໝາຍເຖິງ ຜູ້ສໍາປະທານໂຄງການໄຟຟ້າເປັນຜູ້ລົງທຶນກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນງານ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ໄດ້ຮັບສໍາປະທານ ໄປຈົນເຖິງການມອບໂອນທຸລະກິດດັ່ງກ່າວໃຫ້ລັດຖະບານ ເມື່ອສິ້ນສຸດໄລຍະສໍາປະທານ.

ມາດຕາ 32 (ໃໝ່). ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານຮູບແບບ BOO

ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານຮູບແບບ BOO ໝາຍເຖິງ ຜູ້ສໍາປະທານໂຄງການໄຟຟ້າເປັນຜູ້ລົງທຶນກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ເປັນເຈົ້າຂອງທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ໄດ້ຮັບສໍາປະທານ ໄປຈົນສິ້ນສຸດໄລຍະສໍາປະທານ. ປະເພດໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ອາດຈັດຢູ່ໃນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານຮູບແບບ BOO ລວມມີ ໂຄງການໄຟຟ້າພະລັງງານນໍ້າຂະໜາດນ້ອຍທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງ ແຕ່ ສອງ (2) ເມກາວັດ ລົງມາ ຊຶ່ງມີອາຍຸສໍາປະທານສູງສຸດ ຫ້າສິບ (50) ປີ, ໂຄງການໄຟຟ້າພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ພະລັງງານລົມ ແລະ ອື່ນໆຕາມການກຳນົດຂອງລັດຖະບານ.

ເມື່ອສິ້ນສຸດໄລຍະສໍາປະທານ, ຜູ້ໄດ້ຮັບສໍາປະທານຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບ ເຂດໂຄງການ ແລະ ສິ່ງກໍ່ສ້າງຂອງໂຄງການ ດັ່ງນີ້:

² ເໝາະສົມບໍ່ ທີ່ຈະໃຫ້ເອກະຊົນເປັນເຈົ້າຂອງສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ?

1. ເຂດໂຄງການ

ຜູ້ໄດ້ຮັບສໍາປະທານຕ້ອງປັບປຸງ ແລະ ພື້ນຟູເຂດໂຄງການ ເພື່ອໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບປົກກະຕິ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເນື່ອງມາຈາກການກໍ່ສ້າງ ແລະ ດໍາເນີນໂຄງການ. ໃນການປັບປຸງ ແລະ ພື້ນຟູທີ່ກ່າວມານັ້ນ, ຜູ້ໄດ້ຮັບສໍາປະທານຕ້ອງມີ ຫຼື ຕ້ອງສະສົມງົບປະມານພຽງພໍຢູ່ໃນບັນຊີສະເພາະ ຕາມການຮັບຮອງ ໂດຍຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່. ການປັບປຸງ ແລະ ພື້ນຟູເຂດໂຄງການຕ້ອງໄດ້ເລີ່ມປະຕິບັດ ສອງ (2) ປີ ກ່ອນສິ້ນສຸດໄລຍະສໍາປະທານ ແລະ ຕ້ອງສໍາເລັດພາຍໃນ ສອງ (2) ປີ ຫຼັງສິ້ນສຸດໄລຍະສໍາປະທານ. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໂດຍສົມທົບກັບ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະຮັບຜິດຊອບປະເມີນສະພາບປົກກະຕິຂອງເຂດໂຄງການ. ເຂດປັບປຸງ ແລະ ພື້ນຟູ ແມ່ນຈະລະບຸສະເພາະແຕ່ລະໂຄງການ.

2. ສິ່ງກໍ່ສ້າງຂອງໂຄງການ.

ກ່ອນການສົ່ງມອບຄືນໃຫ້ລັດຖະບານ, ຖ້າລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ສະເໜີຂໍນໍາໃຊ້ໂຄງການທັງໝົດ ຫຼື ພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງ, ຜູ້ສໍາປະທານຕ້ອງສ້ອມແປງ ແລະ ປ່ຽນຖ່າຍອຸປະກອນ ແລະ ກົນຈັກທີ່ຈໍາເປັນ ແຕ່ວ່າມູນຄ່າໃນການປະຕິບັດ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ເກີນກວ່າມູນຄ່າທີ່ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຮັບຮອງສໍາລັບກໍລະນີການຮີ້ຖອນ ແລະ ປົວແປງສິ່ງກໍ່ສ້າງທີ່ມອບໂອນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່). ການຈັດຫາຜູ້ລົງທຶນເຂົ້າໃນທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ

ການລົງທຶນເຂົ້າໃນທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ ຕ້ອງຈັດຫາຜ່ານ ຂະບວນການປະມູນແຂ່ງຂັນ ໂດຍແມ່ນ ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ປະກາດໃຫ້ຍື່ນການປະມູນ ຕາມຂໍ້ມູນໂຄງການທີ່ລັດຖະບານສະໜອງໃຫ້ ແລະ ເປີດຮັບ ຂໍສະເໜີຂໍໂຄງການຈາກນັກລົງທຶນທີ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ ສໍາລັບກໍລະນີ ໂຄງການບູລິມະສິດ, ແຕ່ໃນບາງກໍລະນີພິເສດທີ່ກຳນົດ ໃນ ມາດຕາ 35 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລັດຖະບານອາດຍອມຮັບເອົາ ຂໍສະເໜີຂໍໂຄງການຈາກນັກລົງທຶນໂດຍບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ.

ມາດຕາ 34 (ໃໝ່). ຂໍສະເໜີຂໍໂຄງການຈາກນັກລົງທຶນທີ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ

ຂໍສະເໜີຂໍໂຄງການຈາກນັກລົງທຶນທີ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ ໝາຍເຖິງ ຂໍສະເໜີປະມູນທີ່ຜູ້ປະມູນຍື່ນ ພາຍຫລັງທີ່ ລັດຖະບານປະກາດໃຫ້ຍື່ນປະມູນຕາມຂໍ້ມູນທີ່ລັດຖະບານສະໜອງໃຫ້ ຫຼື ປະມູນຕາມຂໍສະເໜີຂອງລັດຖະບານ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 49 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 35 (ໃໝ່). ຂໍສະເໜີຂໍໂຄງການຈາກນັກລົງທຶນທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ

ຂໍສະເໜີຂໍໂຄງການຈາກນັກລົງທຶນທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ ແມ່ນຂໍສະເໜີທີ່ການຈັດຕັ້ງເອກະຊົນຍື່ນ ເພື່ອຂໍພັດທະນາໂຄງການ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນການຍື່ນ ຕາມການເປີດຮັບປະມູນຢ່າງເປັນທາງ

ການຂອງ ລັດຖະບານ ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 35 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ລັດຖະບານ ອາດໃຫ້ສໍາປະທານ ແກ່ ຂໍ້ສະເໜີຂໍໂຄງການທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ ຖ້າຂໍ້ສະເໜີດັ່ງກ່າວມີຄົບເຖິງອັນ-ໄຂທັງໝົດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ໂຄງການນໍາໃຊ້ແນວຄວາມຄິດ ຫລື ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ໃນ ສປປ ລາວ;
2. ຜູ້ພັດທະນາທີ່ສະເໜີຂໍໂຄງການດັ່ງກ່າວ ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ;
3. ໂຄງການມີຜົນຕອບແທນຕໍ່ການລົງທຶນ ໃນມູນຄ່າໂຄງການອັນສົມເຫດສົມຜົນ; ແລະ
4. ໂຄງການມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີການຮັບປະກັນ, ຊ່ວຍໝູນ, ເງິນທຶນ ຫລື ນະໂຍບາຍພິເສດໃດໆຈາກລັດຖະບານ ທີ່ນອກເໜືອຈາກການໃຫ້ນະໂຍບາຍທາງດ້ານການເງິນປົກກະຕິຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງມາດຕານີ້, “ຜົນຕອບແທນຕໍ່ການລົງທຶນ ໃນມູນຄ່າໂຄງການອັນສົມເຫດສົມຜົນ” ຕາມ ມາດຕາ 36 ວັກ 3 ຂ້າງເທິງ ໝາຍເຖິງ:

1. ຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ລະບົບໄຟຟ້າຂອງລາວ - ເຊັ່ນ ມີມູນຄ່າໂຄງການຕໍ່າ ຫລື ໄດ້ພະລັງງານທີ່ມີຄວາມສະດວກເພື່ອການສົ່ງອອກ - ລິ້ນຜົນຕອບແທນການລົງທຶນປະເພດອື່ນທີ່ຈະມີຕໍ່ປະເທດລາວ; ຫລື
2. ມີຜົນປະໂຫຍດທີ່ສາມາດເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ ຊຶ່ງຫລາຍກວ່າມູນຄ່າທີ່ປະເທດລາວຈະເສຍໄປ.

ຂັ້ນຕອນທັງໝົດຂອງການຈັດຫາການລົງທຶນ ດ້ວຍ ຂໍ້ສະເໜີຂໍໂຄງການຈາກນັກລົງທຶນທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ ແມ່ນ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການຄຸ້ມຄອງ.

ມາດຕາ 36 (ໃໝ່). ຂັ້ນຕອນຂໍອານຸຍາດດໍາເນີນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍປະທານ ສໍາລັບກໍລະນີ ຂໍ້ສະເໜີຂໍໂຄງການຈາກນັກລົງທຶນທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ

ເພື່ອຂໍອານຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດ-ຕັ້ງຈະຕ້ອງເຊັນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງສັນຍາດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU);
2. ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ (PDA);
3. ສັນຍາສໍາປະທານ (CA); ແລະ
4. ສັນຍາອື່ນທີ່ຈໍາເປັນ ເຊັ່ນ: ສັນຍາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າ, ສັນຍາກູ້ຢືມເງິນ ແລະ ສັນຍາກໍ່ສ້າງ ແລະ ສັນຍາອື່ນໆ.

ມາດຕາ 37 (ໃໝ່). ຂໍ້ສະເໜີຂໍໂຄງການຈາກນັກລົງທຶນທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ ເພື່ອລົງທຶນໃນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ

1. ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ຕ້ອງການດຳເນີນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສຳປະທານ ຕ້ອງ ຍື່ນຄຳຮ້ອງຫາ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າ- ໃຈ ໂດຍຍື່ນຄຳຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆຕາມກຳນົດ.
2. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຈະປະເມີນວ່າ ໄດ້ຄົບເຖິງອັນໄຂທີ່ກຳນົດໃນ ມາດຕາ 36 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫລື ບໍ່. ຜົນຂອງການປະເມີນດັ່ງກ່າວ ອາດຖືກ ລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ນະຄອນ ຕາມແຕ່ລະ ຂະໜາດຂອງໂຄງການ ເພື່ອຂໍອະນຸມັດເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈລະຫວ່າງ ຂະແ ໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກັບ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ.
3. ພາຍຫຼັງການປະຕິບັດພັນທະຕາມບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສຳເລັດແລ້ວ, ຜູ້ພັດທະນາ ມີພັນທະສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດໂຄງການ ເພື່ອເຊັນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ກັບ ຂະແໜ ງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.
4. ພາຍຫລັງ ສຳເລັດການປະຕິບັດພັນທະທີ່ລະບຸໃນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ສຳເລັດການເຈລະຈາຮ່າງສັນຍາສຳປະທານ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຈະລາຍງານຜົນການເຈລະຈາ ເພື່ອຂໍອະນຸມັດເຊັນສັນຍາສຳປະທານ ລະຫວ່າງ ຂະແ ໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກັບ ບໍລິສັດໂຄງການ ຕາມຂັ້ນຕອນການພັດທະນາ ໂຄງການໄຟຟ້າເອກະຊົນ.

ມາດຕາ 38 (ໃໝ່). ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ໃນກໍລະນີຂອງ ຂໍສະເ ຫນີຂໍໂຄງການຈາກນັກລົງທຶນທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ

1. ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແມ່ນຂໍ້ຕົກລົງທີ່ເຊັນ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ) ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ຊຶ່ງມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນທຸລະ ກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສຳປະທານ. ພາຍຫຼັງເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງກ ການ ຕ້ອງວາງເງິນຄ້ຳປະກັນ ຊຶ່ງຈຳນວນ ແລະ ເວລາການວາງເງິນຄ້ຳປະກັນດັ່ງ- ກ່າວ ແມ່ນ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ກຳນົດ. ບົດບັນທຶກຄວາມ ເຂົ້າໃຈ ອານຸຍາດໃຫ້ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການດຳເນີນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ການປະເມີນຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ. ອາຍຸ ຂອງສັນຍາ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ເກີນ 24 ເດືອນ ນອກຈາກໄດ້ຕໍ່ອາຍຸຕາມ ມາດຕາ 39 ຂໍ້(2) ຂ້າງລຸ່ມນີ້.
2. ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ແມ່ນສັນຍາທີ່ເຊັນລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ ພັດທະນາໂຄງການ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການສືບຕໍ່ສຳເລັດບົດສຶກສາບົດສຶກສາຄວາມ ເປັນໄປໄດ້ ຕາມມາດຕາ 41, ການເຂົ້າຫາຕະຫຼາດ, ແຫຼ່ງທຶນ, ຜູ້ຮັບເໝົາ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນຢູ່ໃນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ. ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ມີ ອາຍຸບໍ່ເກີນ 24 ເດືອນ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸ ຕາມມາດຕາ 38 ຂໍ້3 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

3. ອາຍຸຂອງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ຖ້າ ຫາກໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ຈາກລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ນະຄອນ ຕາມກໍລະນີຂອງແຕ່ລະໂຄງການ. ຄໍາຮ້ອງຂໍຕໍ່ອາຍຸບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ຍື່ນ ບໍ່ໃຫ້ຫລຸດ ຫົກສິບ (60) ວັນ ກ່ອນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ຈະໝົດອາຍຸ. ຖ້າຫາກບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸ ໂດຍລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ), ເງິນຄໍາປະກັນທົ່ວໆໄວ້ຕາມ ມາດຕາ 39 ຂໍ້(1) ຂ້າງເທິງຕ້ອງຕົກເປັນຂອງລັດຖະບານ, ແລະ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງ ວາງເງິນຄໍາປະກັນ ຕື່ມອີກ ດ້ວຍຈໍານວນເທົ່າກັບທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 39 ຂໍ້(1) ຂ້າງເທິງ
4. ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ອາດໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸ ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຫາກມີຈຸດປະສົງທີ່ຈະແຈ້ງວ່າປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດທຸກ ຢ່າງຂອງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ. ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ຕາມ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ) ຈະພິຈາລະນາເປັນແຕ່ລະກໍລະນີ ອີງໃສ່ເຫດຜົນໃນການຂໍຕໍ່ອາຍຸ ຂອງຜູ້ພັດທະນາ.
5. ໃນກໍລະນີ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ກຳນົດເວລາທີ່ລະບຸ ໄວ້ໃນ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ລວມທັງເວລາຂອງ ການຕໍ່ອາຍຸ, ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ) ສາມາດນໍາ ໃຊ້ມາດຕະການແກ້ໄຂຕ່າງໆທີ່ມີ ລວມທັງ ການຍົກເລີກສັນຍາ ຫຼື ບໍ່ຕໍ່ອາຍຸສັນຍາ. ໃນກໍລະນີຍົກເລີກສັນຍາ, ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ) ຈະບໍ່ມີພັນທະຊົດເຊີຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ເງິນຄໍາປະກັນຕ້ອງຕົກເປັນຂອງລັດຖະບານ.
6. ກິດຈະການຫລັກເຊັ່ນ: ການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນ, ເຮືອນຈັກ ຫຼື ອຸໂມງອວ່າຍນໍ້າ ລວມທັງ ການ ຕັດໄມ້ ຈາກອ່າງເກັບນໍ້າ ໃນໂຄງການພັດທະນາໄຟຟ້າ ສາມາດເລີ່ມກ່ອນ ການ ເຊັ່ນ ສັນຍາສໍາປະທານ ພາຍໃຕ້ຄວາມສ່ຽງຂອງນັກລົງທຶນເອງ, ແຕ່ການລິເລີ່ມກິດ- ຈະການດັ່ງກ່າວ ຍັງຕ້ອງຂຶ້ນກັບການຮັບຮອງ/ສັ່ງໂຈະ ຈາກ ລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 39 (ໃໝ່). ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ໃນກໍລະນີຂອງ ຂໍ້ສະເໜີຂໍໂຄງການຈາກນັກ ລົງທຶນທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ

1. ໃນກໍລະນີຂອງຂໍ້ສະເໜີຂໍໂຄງການຈາກນັກລົງທຶນທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງເຮັດການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ຫລັງຈາກເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ. ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ສາມາດດໍາເນີນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນຂອງໂຄງການ ດ້ວຍຕົນເອງ ຖ້າຕົນມີໃບອະນຸຍາດຕາມທີ່ລະບຸໃນ ມາດຕາ 26 ແລະ ມາດຕາ 27 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້:

ຖ້າຫາກຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ບໍ່ມີປະສົບການໃນການເຮັດການສຶກສາຄວາມເປັນໄປ
ໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນມາກ່ອນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ວ່າຈ້າງບໍລິສັດທີ່ໄດ້ຮັບອານຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ
ໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 26 ແລະ ມາດຕາ 27 ຂອງກົດໝາຍ
ສະບັບນີ້ ຫຼື ບໍລິສັດທີ່ມີປະສົບການຈາກຕ່າງປະເທດ, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການສະມາດ
ເຊັນສັນຍາ ກັບ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປດັ່ງກ່າວ ເພື່ອດຳເນີນການສຶກສາ
ຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນດັ່ງກ່າວ.

2. ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ມີ ສອງ (2) ອົງປະກອບ ຄື:
 - (ກ). ຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເຕັກນິກ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ; ແລະ
 - (ຂ). ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມເບື້ອງຕົ້ນ ທີ່ຈະເກີດຈາກ
ການພັດທະນາໂຄງການ.
3. ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນຈະຖືກທົບທວນຄືນ ແລະ ຮັບຮອງ
ໂດຍ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່. ຂະແໜງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີສິດ
ເຊີນຊ່ວງຊານຕ່າງປະເທດມາທົບທວນ ບົດສຶກສາດັ່ງກ່າວ ໃນນາມບຸກຄົນທີ່ສາມທີ່
ເປັນເອກະລາດ. ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການວ່າຈ້າງ
ຊ່ວງຊານດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 40 (ໃໝ່). ບົດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ໃນກໍລະນີຂອງ ຂໍສະເໜີທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ

1. ໃນກໍລະນີຂອງຂໍສະເໜີທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ, ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແມ່ນ
ການສຶກສາທີ່ດຳເນີນໂດຍຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຫລັງຈາກເຊັນ ສັນຍາພັດທະນາ
ໂຄງການ, ເຊິ່ງເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ທີ່ຈະມາເຮັດບົດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແມ່ນ
ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 39 ຂໍ້ 1 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.
2. ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ມີ ສອງ (2) ອົງປະກອບ ຄື:
 - (ກ). ຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ ຕາມທີ່ລະບຸໃນ
ມາດຕາ 41 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້; ແລະ
 - (ຂ). ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຕາມທີ່ລະບຸໃນ ມາດຕາ
42 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ບົດລາຍງານຜົນການສຶກສາ
ຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ ຈະຕ້ອງຖືກຮັບຮອງ ໂດຍຂະແໜງ
ການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ
ສັງຄົມ ຈະຕ້ອງຖືກຮັບຮອງ ໂດຍຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
ໜ່ວຍງານກ່ຽວຂ້ອງຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີສິດປະຕິເສດບົດລາຍງານການ
ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ສະບັບສະຫຼຸບສຸດທ້າຍ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມຄົບຖ້ວນ ຫຼື ຜ່ານການ
ປະເມີນສັງລວມເຫັນວ່າ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຫຼາຍກວ່າຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະ
ໄດ້ຈາກການພັດທະນາໂຄງການ.

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ). ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ

1. ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ ຕ້ອງນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ວິທີການວິໄຈທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ແລະ ຕ້ອງມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:
 - (ກ). ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສຶກສາດ້ານເຕັກນິກ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ;
 - (ຂ). ພະລັງງານໄຟຟ້າສູງສຸດທີ່ຈະຜະລິດໄດ້ ທີ່ມີຄວາມສຳພັນກັບຂໍ້ມູນທາງດ້ານອຸທິກກະສາດ;
 - (ຄ). ການຄາດຄະເນມູນຄ່າຂອງໂຄງການ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງ ການອອກແບບ, ໜ້າວຽກ, ປະລິມານວຽກ ແລະ ຫົວໜ່ວຍລາຄາ;
 - (ງ). ການຄາດຄະເນອາຍຸການ ແລະ ຄວາມທົນທານຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງຕົ້ນຕໍ, ອຸປະກອນ ແລະ ອົງປະກອບທີ່ເປັນອັນສະເພາະຂອງໂຄງການ;
 - (ຈ). ການຄາດຄະເນລາຄາໄຟຟ້າ ແລະ ຕະຫຼາດ ເພື່ອຈຳໜ່າຍ;
 - (ສ). ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ເວລາເລີ່ມສະໜອງພະລັງງານໄຟຟ້າ;
 - (ຂ). ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານໂຄງການ ແລະ ໃນກໍລະນີຂອງ ທຸລະກິດໄຟຟ້າຂໍສຳປະທານ BOO ຕ້ອງມີລາຍລະອຽດກ່ຽວການປົວແປງ ແລະ ພື້ນຟູ ຕາມ ມາດຕາ 32 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕື່ມອີກ; ແລະ
 - (ຍ). ຂໍ້ມູນ, ການປະເມີນ ແລະ ການວິເຄາະອື່ນໆທີ່ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ອາດຕ້ອງການຕື່ມ.
2. ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ ຈະຖືກທົບທວນຄືນ ແລະ ຮັບຮອງໂດຍຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີສິດເຊີນຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດມາທົບທວນ ບົດສຶກສາດັ່ງກ່າວ ໃນນາມບຸກຄົນທີ່ສາມທີ່ເປັນເອກະລາດ. ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການວ່າຈ້າງຊ່ຽວຊານດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 42 (ປັບປຸງ). ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

1. ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:
 - (ກ). ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງສະເໜີວິທີການ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຫຼ່ງນໍ້າ, ໜ້າດິນ ຫຼື ພື້ນດິນ, ຕໍ່ລະບົບນິເວດວິທະຍາ, ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດນໍ້າ ແລະ ສັດປ່າ;
 - (ຂ). ການປະເມີນຜົນເສັຍຫາຍ ແລະ ການຍົກຍ້າຍຈັດສັນປະຊາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການພັດທະນາໂຄງການ ລວມທັງມູນຄ່າການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ,

ການຊົດເຊີຍ, ສິດທິປະໂຫຍດທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຄວນໄດ້ຮັບ, ແຜນພື້ນຟູ ຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ຂົດໝາຍຄວາມສໍາເລັດໃນການແກ້ໄຂຜົນກະທົບ;

- (ຄ). ວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ຂອງບໍລິມາດນໍ້າ ທີ່ເກີດຈາກການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຜະລິດໄຟຟ້າຕາມສັນຍາຊື້-ຂາຍໄຟຟ້າ, ລວມທັງຜົນກະທົບແບບສະສົມ ຢູ່ ລຸ່ມອ່າງ ຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້າ; ແລະ
- (ງ). ການປະເມີນ ແລະ ວິໄຈອື່ນໆທີ່ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ອາດເຫັນ ວ່າເໝາະສົມ.

- 2. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການປົວແປງຜົນກະທົບທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1.(ກ) ຫາ ຂໍ້1.(ງ) ຂອງ ມາດຕາ 43 ຂ້າງເທິງນີ້ ຕ້ອງຖືກຄິດໄລ່ລວມເຂົ້າໃນມູນຄ່າໂຄງການ.
- 3. ເນື້ອໃນຂອງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ຕ້ອງເກັບກຳຈາກການສຶກສາພາກສະໜາມຕົວຈິງ ໂດຍປາສະຈາກການປຸງ ແຕ່ງ ຫຼື ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ໜ້າເຊື່ອຖື. ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວຕ້ອງຖືກຮັບຮອງໂດຍ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍໃຕ້ການມີສ່ວນ ຮ່ວມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະຂອງການຈັດປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັນ ກັບ ຂະແໜງການ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່. ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍໃຕ້ການເປັນເອກະພາບກັນກັບຂະແໜງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີສິດເຊີນຊ່ວງຊານຕ່າງປະເທດມາທົບທວນ ບົດສຶກສາດັ່ງກ່າວ ໃນນາມບຸກຄົນທີ່ສາມ ທີ່ເປັນເອກະລາດ. ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການວ່າຈ້າງ ຊ່ວງຊານດັ່ງກ່າວ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບສໍາລັບບັນຫາ ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ພົວພັນກັບວິສາວະກຳ ໂດຍສົມທົບກັບ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 43 (ໃໝ່). ບໍລິສັດໂຄງການ

ບໍລິສັດໂຄງການ ໝາຍເຖິງນິຕິບຸກຄົນປະເພດໜຶ່ງ ທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງໂດຍ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ຜູ້ຖືຮຸ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃຕ້ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ພາຍຫຼັງທີ່ສໍາເລັດພັນທະຂອງຕົນ ພາຍໃຕ້ ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ສໍາລັບກໍລະນີຂອງ ຂໍ້ສະເໜີຂໍໂຄງການຈາກນັກລົງທຶນທີ່ຕ້ອງ ຜ່ານການປະມູນ. ໃນກໍລະນີຂອງ ຂໍ້ສະເໜີຂໍໂຄງການທີ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ, ບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການປະມູນ, ຊຶ່ງບໍລິສັດໂຄງການຈະບໍ່ມີສິດດຳ ເນີນກິດຈະການ ຫຼື ທຸລະກິດອື່ນໃດ ເວັ້ນເສຍຈາກວ່າໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ.

ບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການເປັນຜູ້ລົງນາມ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະໃນ ສັນຍາສໍາປະທານ ແລະ ສັນຍາອື່ນໆ ເຊັ່ນ ສັນຍາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າ, ສັນຍາເງິນກູ້ຢືມ ແລະ ສັນຍາ ຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ.

ພາຍໃນ 60 ວັນ ພາຍຫຼັງ ສັນຍາສໍາປະທານມີຜົນສັກສິດ ບັນດາຂາຮຸ້ນຕ້ອງຖອກທຶນຈົດທະບຽນ ບໍ່ຕໍ່າກ່ວາ 10% ຂອງທຶນທັງໝົດ ແລະ ຕ້ອງຖອກທຶນຈົດທະບຽນໃຫ້ຄົບຖ້ວນກ່ອນສໍາເລັດການກໍ່ສ້າງໂຄງການ.

ບໍລິສັດໂຄງການຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ຂໍ້ກຳນົດຂອງທຸກກົດໝາຍ, ດໍາລັດ, ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ ນອກເສຍຈາກວ່າໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຈາກອົງການທີ່ມີສິດອໍານາດ.

ບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການປະຕິບັດວຽກແບບຄົບຊຸດ ໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອດໍາເນີນທຸກກົດຈະການ ກ່ຽວກັບການດໍາເນີນງານ ແລະ ການບໍາລຸງຮັກສາ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ. ພະນັກງານຖາວອນ ແລະ ພະນັກງານສັນຍາຈ້າງຂອງບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງປະຈໍາຢູ່ ສປປ ລາວ.

ການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການເງິນປະຈໍາປີຂອງບໍລິສັດໂຄງການ ຈະຕ້ອງຖືກກວດກາ ຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດຖະບານ. ບໍລິສັດໂຄງການ ຍັງຄົງເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງຂອງຂໍ້ມູນທີ່ລະບຸຢູ່ໃນບົດລາຍງານການເງິນປະຈໍາປີ ເຖິງແມ່ນຈະໄດ້ຮັບການກວດກາຮັບຮອງ ໂດຍທີມງານຂອງພາກລັດກໍຕາມ.

ມາດຕາ 44 (ໃໝ່). ສັນຍາສໍາປະທານ

ສັນຍາສໍາປະທານ ແມ່ນ ສັນຍາທີ່ເຊັນກັນລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແລະ ບໍລິສັດໂຄງການ ທີ່ອານຸຍາດ ບໍລິສັດໂຄງການ ດໍາເນີນກິດຈະການ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 31 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ສັນຍາສໍາປະທານ ຈະກຳນົດສິດ, ພັນທະ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດຖະບານ ລວມທັງ ບໍລິສັດໂຄງການ ໃນທຸກໆໄລຍະຂອງການພັດທະນາໂຄງການ.

ມາດຕາ 45 (ປັບປຸງ). ໄລຍະສໍາປະທານ

1. ໄລຍະສໍາປະທານ ສໍາລັບກໍລະນີ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານຮູບແບບ BOT ແມ່ນ ເລີ່ມຈາກວັນທີ່ສັນຍາສໍາປະທານໄດ້ຮັບການລົງນາມ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງໃນກຳນົດເວລາ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຊາວຫ້າ (25) ປີ ນັບແຕ່ ວັນເລີ່ມຕົ້ນດໍາເນີນການຜະລິດທາງການຄ້າ (COD) ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສໍາປະທານຊຶ່ງອາດມີການຕໍ່ອາຍຸໄລຍະສໍາປະທານໄດ້ ພາຍໃຕ້ການຕົກລົງເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ 5 ປີ ກ່ອນມອບໂອນໂຄງການຄືນໃຫ້ລັດຖະບານ.
2. ໄລຍະສໍາປະທານ ສໍາລັບກໍລະນີ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານຮູບແບບ BOO ແມ່ນ ເລີ່ມຈາກວັນທີ່ສັນຍາສໍາປະທານໄດ້ຮັບການລົງນາມ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງໃນກຳນົດເວລາບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫ້າສິບ (50) ປີ ນັບແຕ່ ວັນເລີ່ມຕົ້ນດໍາເນີນການຜະລິດທາງການຄ້າ (COD) ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສໍາປະທານ ສໍາລັບໂຄງການໄຟຟ້າພະລັງງານນໍ້າຂະໜາດນ້ອຍ, ແລະ ສາມສິບ (30) ປີ ນັບແຕ່ ວັນເລີ່ມຕົ້ນດໍາເນີນການຜະລິດທາງການຄ້າ (COD) ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສໍາປະທານ ສໍາລັບໂຄງການໄຟຟ້າພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ພະລັງງານລົມ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມການກຳນົດ

ຂອງລັດຖະບານຊຶ່ງອາດມີການຕໍ່ອາຍຸໄລຍະສໍາປະທານໄດ້ ພາຍໃຕ້ການຕົກລົງເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ 5 ປີ ກ່ອນສິ້ນສຸດໄລຍະສໍາປະທານ.

ມາດຕາ 46 (ໃໝ່). ຂັ້ນຕອນຂໍອານຸຍາດດໍາເນີນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍປະທານ ສໍາລັບກໍລະນີ ຂໍສະເໜີຂໍໂຄງການຈາກນັກລົງທຶນທີ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ

ໃນກໍລະນີຂອງຂໍສະເໜີຂໍໂຄງການຈາກນັກລົງທຶນທີ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ, ເພື່ອຂໍອານຸຍາດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ, ບໍລິສັດໂຄງການຈະຕ້ອງເຊັນສັນຍາສໍາປະທານກັບລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 47 (ໃໝ່). ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ໃນກໍລະນີຂອງ ຂໍສະເໜີຂໍໂຄງການທີ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ

1. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງກຳນົດໂຄງການ ທີ່ຕ້ອງເຮັດ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ຈາກບັນຊີໂຄງການທີ່ລະບຸໃນແຜນພັດທະນາພະລັງງານທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ການສຶກສາດັ່ງກ່າວຕ້ອງມີພື້ນຖານແນໃສ່ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການຄ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງໂຄງການ ຕໍ່ເບົ້າໝາຍລວມທາງດ້ານເສດຖະກິດສັງຄົມຂອງປະເທດ, ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆ.
2. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໂດຍສົມທົບກັບອົງການລັດຖະບານ/ກະຊວງ/ກົມກອງ ຕາມທີ່ຕົນເອງເຫັນວ່າເໝາະສົມ ເພື່ອດໍາເນີນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ໃຫ້ກັບ ໂຄງການໄຟຟ້າ ຫຼື ສັງລວມຂໍ້ມູນທີ່ເຮັດການສຶກສາມາແລ້ວ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃນການກະກຽມເອກະສານປະມູນ. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ອາດວ່າຈ້າງ ບໍລິສັດດໍາເນີນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ຕາມທີ່ລະບຸໃນ ມາດຕາ 26 ແລະ ມາດຕາ 27 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫຼື ສັງລວມຂໍ້ມູນທີ່ເຮັດການສຶກສາມາແລ້ວ ເພື່ອດໍາເນີນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ.
3. ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນໂດຍຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອການຈັດສັນໂຄງການ ສໍາລັບ ຂໍສະເໜີຂໍໂຄງການທີ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ ປະກອບດ້ວຍ:
 - (ກ). ຄວາມເປັນມາຂອງໂຄງການ, ຂໍ້ມູນຕັດສິນໂຄງການທີ່ພົວພັນເຖິງໜ້າດິນ, ນໍ້າ, ຕະກອນ ແລະ ການສຶກສາດ້ານທໍລະນີສາດ, ແຜນຜັງ ແລະ ທາງເລືອກທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງໂຄງການ, ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບອົງປະກອບ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຂອງໂຄງການ, ການວາງແຜນໂຄງລ່າງ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ, ຕາຕາລາງການກໍ່ສ້າງ, ບັນຫາທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄາດຄະເນມູນຄ່າ ແລະ ການວິເຄາະດ້ານການເງິນ, ຂໍສະຫລຸບ ແລະ ຂໍສະເໜີ ແລະ ອື່ນໆ.

- (ຂ). ຄາດຄະເນເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບ ການລົງທຶນທີ່ຕ້ອງການເພື່ອພັດທະນາໂຄງ-ການ;
- (ຄ). ການປະເມີນເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບ ຜົນກະທົບທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງໂຄງ ການ;
- (ງ). ການປະເມີນ ແລະ ວິໄຈອື່ນ ທີ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເຫັນວ່າເໝາະສົມ ໂດຍສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນຕາມທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ;
- (ຈ) ຕົ້ນທຶນຕ້ອງບໍ່ສູງ.

ມາດຕາ 48 (ໃໝ່). ການເຊີນເຂົ້າຮ່ວມ ຂະບວນການປະມູນ (ສຳລັບກຳລະນີຂອງ ຂໍ້ສະເໜີຂໍໂຄງການ ຈາກນັກລົງທຶນທີ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມູນ)

1. ພາຍຫລັງທີ່ແຜນພັດທະນາພະລັງງານແບບເຊື່ອມສານ ທີ່ລະບຸໃນ ມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງໂດຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບເຊີນ ນິຕິບຸກຄົນເຂົ້າຮ່ວມ ການປະມູນແຂ່ງຂັນ ເອົາໂຄງການບູລິມະສິດ ນຶ່ງ ຫລື ຫລາຍໂຄງການ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນແຜນດັ່ງກ່າວ. ຂະບວນການປະມູນແຂ່ງຂັນ ຈະຖືກຄຸ້ມຄອງໂດຍ ບົດແນະນຳສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຂະບວນການປະມູນ.
2. ໃນຂະບວນການປະມູນແຂ່ງຂັນ, ຜູ້ຊະນະການປະມູນ ແມ່ນຜູ້ທີ່ຜ່ານມາດຕະຖານການຄັດເລືອກເບື້ອງຕົ້ນ ທາງດ້ານການເງິນ, ເຕັກນິກ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ມີຂໍ້ສະເໜີປະມູນທີ່ດີສຸດທີ່ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂທີ່ລະບຸໃນເອກະສານປະມູນ ແລະ ເປັນໄປຕາມຂໍ້ກຳນົດໃນບົດແນະນຳສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຂະບວນການປະມູນ.
3. ກ່ອນການຕັດສິນກ່ຽວກັບຜູ້ຊະນະການປະມູນ, ຖ້າມີບັນຫາໃດທີ່ແຕກຕ່າງຈາກເງື່ອນໄຂການປະມູນ ແຕ່ກໍບໍ່ແມ່ນບັນຫາທີ່ຈະພາໃຫ້ເສຍການປະມູນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ໂດຍເຈລະຈາ. ຮູບການຂອງການເຈລະຈາ ຈະຖືກລະບຸໃນ ບົດແນະນຳສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຂະບວນການປະມູນ;
4. ພາຍຫລັງທີ່ມີການຄັດເລືອກຜູ້ຊະນະການປະມູນ, ບໍລິສັດໂຄງການທີ່ຖືກເລືອກ ຈະເຊັນສັນ ຍາເບື້ອງຕົ້ນກັບຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອສ້າງບົດບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້. ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ມີ ສອງ (2) ອົງປະກອບຄື: (1). ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເຕັກນິກ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ , ແລະ (2). ການປະເມີນ ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ. ລາຍລະອຽດຂອງ ແຕ່ລະອົງປະກອບຂອງບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ການຮັບຮອງບົດດັ່ງກ່າວ ຈະກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 42 ແລະ ມາດຕາ 43 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທີ່ມີອົງປະກອບທີ່ລະບຸຂ້າງເທິງນັ້ນ ຈະຖືກຮັບ-
ຮອງໂດຍ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່. ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຂະແໜງການພະ-
ລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີສິດປະຕິເສດບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ສະບັບສະຫຼຸບສຸດ
ທ້າຍ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມຄົບຖ້ວນ.

ພາຍຫລັງທີ່ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຖືກຮັບຮອງໂດຍ ຂະແໜງການພະ-
ລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ສັນຍາສໍາປະທານ ຈະຖືກເຊັນຕາມລາຍລະອຽດທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 45
ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກັບ ບໍລິສັດໂຄງການ ແລະ ຈະຜູກພັນຄູ່ສັນຍາ ແຕ່ຕ້ອງຖືກຮັບຮອງ ໂດຍ
ອົງການລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 55 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 49 (ໃໝ່). ການຕິດຕາມ

1. ການກໍ່ສ້າງໂຄງການ

- (ກ). ບໍລິສັດໂຄງການຈະສ້າງໂຄງການໄຟຟ້າ ຕາມການອອກແບບ ແລະ ມາດ-
ຕະຖານ ແລະ ຄຸນລັກສະນະທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມ
ເປັນໄປໄດ້.
- (ຂ). ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໂດຍສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະຕ້ອງຊີ້ນຳ ແລະ ປະເມີນການປະຕິບັດພັນທະຂອງບໍລິສັດໂຄງ-
ການ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ໄປຕາມແຜນການ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ຄຸນນະ
ພາບ, ຂັ້ນຂອງການປະກອບເງິນທຶນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ,
ການປ້ອງກັນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆ ຕາມ
ທີ່ຕົກລົງກັນໃນສັນຍາສໍາປະທານ.
- (ຄ.) ໃນກໍລະນີທີ່ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ຂະແໜງການທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງ ຫາກພົບເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງ ຫຼື ການບໍ່ປະຕິບັດຕາມຕາມ
ແຜນການ, ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ຖືກຮັບຮອງ, ຈະຕ້ອງແຈ້ງສິ່ງ
ດັ່ງກ່າວນີ້ໃຫ້ບໍລິສັດໂຄງການຊາບ ເພື່ອໃຫ້ມີມາດຕະການແກ້ໄຂ. ການທີ່ ບໍ-
ລິສັດໂຄງການ ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂຄວາມແຕກຕ່າງດັ່ງກ່າວພາຍໃນເວລາທີ່ກຳ
ນົດໄວ້ໃນສັນຍາສໍາປະທານ ອາດເປັນພື້ນຖານໃຫ້ມີການຍົກເລີກສັນຍາສໍາ
ປະທານ.

2. ການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາໂຄງການ

- (ກ). ບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານ
ໄຟຟ້າຂອງໂຄງການ ໃຫ້ເປັນໄປຕາມແຜນ, ຄຸນລັກສະນະ, ມາດຕະຖານ
ແລະ ມູນຄ່າ ທີ່ຖືກຮັບຮອງ ພາຍໃຕ້ ສັນຍາສໍາປະທານ.
- (ຂ). ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໂດຍສົມທົບກັບ ຂະແໜງການທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະຕ້ອງກວດກາໂຄງການເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອປະເມີນວ່າ

ໂຄງການ ໄດ້ຖືກດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ ເປັນໄປຕາມແຜນ, ຄຸນລັກສະນະ, ມາດຕະຖານ ແລະ ມູນຄ່າທີ່ຖືກຮັບຮອງ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສຳປະທານ.

(ຄ). ໃນກໍລະນີທີ່ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫາກພັບເຫັນວ່າ ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມແຜນ, ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ຖືກຮັບຮອງ, ຈະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ບໍລິສັດໂຄງການ ຊາບ ບັນຫາດັ່ງກ່າວເພື່ອໃຫ້ມີມາຕະການແກ້ໄຂ. ການທີ່ ບໍລິສັດໂຄງການ ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂຄວາມແຕກຕ່າງດັ່ງກ່າວພາຍໃນເວລາທີ່ກຳນົດໂດຍ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ສົມທົບກັບ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອາດເປັນພື້ນຖານໃຫ້ມີການຍົກເລີກສັນຍາສຳປະທານ.

ມາດຕາ 50 (ໃໝ່). ການດັດແກ້ສັນຍາ

ການດັດແກ້ສັນຍາ ອາດດຳເນີນໄດ້ ຖ້າໄດ້ຮັບການຮັບຮອງລ່ວງໜ້າ ຈາກອົງການລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແລະ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ສະເໜີດັດແກ້ດັ່ງກ່າວ, ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງ ຕໍ່ໄປນີ້.

1. ບໍ່ໃຫ້ຂຶ້ນຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ແລ້ວ ຫລື ບໍ່ໃຫ້ຫລຸດລາຍຮັບ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດຖະບານທີ່ໄດ້ຈາກໂຄງການ ລົງ.
2. ບໍ່ໃຫ້ຫລຸດຂອບໜ້າວຽກ ຫລື ມາດຕະຖານການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ການເຮັດວຽກ ຫລື ບໍ່ໃຫ້ປ່ຽນແປງຂໍ້ຜູກມັດອັນເປັນພື້ນຖານໃນສັນຍາ;
3. ມີອົງປະກອບທີ່ຈະພາໃຫ້ມີຜົນປະໂຫຍດເພີ່ມຂຶ້ນກັບໂຄງການ; ແລະ
4. ບໍ່ເຮັດໃຫ້ພາລະຂອງລັດຖະບານເພີ່ມ ຫລື ບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານການເງິນ ຂອງລັດຖະບານເພີ່ມຂຶ້ນໃນໂຄງການ.

ການດັດແກ້ສັນຍາສາມາດເປັນໄປໄດ້ ໃນກໍລະນີ ພິເສດອື່ນ (ເຊັ່ນ: ເຫດສຸດວິໄສ ແລະ ອື່ນໆ) ຕາມທີ່ລັດຖະບານ ເຫັນເໝາະສົມກັບຜົນປະໂຫຍດຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 51 (ໃໝ່). ການໂອນຊັບສິນໂຄງການ

1. ກົມທຸລະກິດພະລັງງານ ຂອງ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ການໂອນຊັບສິນ ແລະ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຄູ່ມື, ຂໍ້ມູນ, ເອກະສານກ່ຽວກັບການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ອື່ນໆ ໂດຍສົມທົບກັບກົມອື່ນ ຂອງ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ພາຍຫລັງທີ່ໝົດໄລຍະສຳປະທານ ຂອງ ໂຄງການໄຟຟ້າ. ເພື່ອຫລີກລ່ຽງຂໍ້ສົງໄສ, ກຳມະສິດສົມບູນຕາມກົດໝາຍໃນໂຄງການ ລວມທັງ ຊັບສິນ ແລະ ສິດກ່ຽວກັບ ສິ່ງປະກອບສ້າງທັງໝົດຂອງໂຄງການ ທີ່ມີແລ້ວ ຈະຖືກໂອນໃຫ້ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໂດຍບໍ່ມີການຊົດເຊີຍໃດໆ.

2. ບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຝຶກອົບຮົມວຽກງານສຳຄັນກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານ ໃຫ້ແກ່ທີມງານ ຂອງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນຊ່ວງໄລຍະບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງ (1) ປີ ກ່ອນການໝົດໄລຍະສຳປະທານ.
3. ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ແລະ ການຕິດຕັ້ງທັງໝົດ ທີ່ໂອນພາຍໃຕ້ ຂໍ້ 1 ຂອງ ມາດຕາ 51 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕ້ອງຢູ່ໃນ ສະພາບການດຳເນີນງານທີ່ດີ ແລະ ຖືກບູລະນະຮັກສາຢ່າງດີ ໃນເວລາໂອນ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ມີການກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນໂດຍວິຊະວະກອນເອກະລາດ ແລະ/ຫລື ອົງການ ໃດໜຶ່ງ ທີ່ລັດຖະບານເຫັນວ່າຈຳເປັນ.
4. ກ່ອນເຖິງໄລຍະ ສອງ (2) ປີ ກ່ອນໝົດໄລຍະສຳປະທານ, ນອກຈາກກຳລະນີລັດຖະບານເຫັນດີເປັນຢ່າງອື່ນ, ເຈົ້າຂອງທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສຳປະທານ BOT ຕ້ອງສ້ອມແປງໃຫຍ່ໃຫ້ກົນຈັກ ແລະ ດຳເນີນການສ້ອມແປງພາກສ່ວນສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ານໂຍທາຂອງສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ສິ່ງກໍ່ສ້າງທັງໝົດຢູ່ໃນສະພາບດຳເນີນງານທີ່ດີ ກ່ອນຈະໂອນໃຫ້ລັດຖະບານ. ສະພາບຂອງສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການ ຕ້ອງຖືກກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນໂດຍ ວິຊະວະກອນເອກະລາດ ແລະ/ຫລື ໂດຍອົງການອື່ນທີ່ລັດຖະບານເຫັນວ່າຈຳເປັນ. ລັດຖະບານ ຈະບໍ່ຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍໃດໆໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບສຳປະທານ ສຳລັບການສ້ອມແປງໃຫຍ່ໃຫ້ກົນຈັກ ແລະ ສຳລັບການສ້ອມແປງສິ່ງປະກອບສ້າງດັ່ງກ່າວ.
5. ຫລັງຈາກໂອນກຳມະສິດ ຕາມທີ່ລະບຸໃນວັກ 1 ຂອງ ມາດຕາ 50 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ໂຄງການ ລວມທັງການຕິດຕັ້ງ, ຊັບສິນ ແລະ ສິດທິຕ້ອງການເພື່ອຜະລິດ ແລະ ສົ່ງໄຟຟ້າ ຫລື ກິດຈະການອື່ນໆ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ດຳເນີນການ ຕາມທີ່ເຫັນເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 52 (ໃໝ່). ຄະນະກຳມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ

ສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຫລັງຈາກເຊັນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການແລ້ວ ຕ້ອງມີການແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ ເພື່ອສົມທົບກັບບໍລິສັດໂຄງການ ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະຂອງບໍລິສັດໂຄງການຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ດຳເນີນການສຳຫລວດ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ພິຈາລະນາ ແລະ ກຳນົດຫົວໜ່ວຍລາຄາຊົດເຊີຍ, ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທີ່ຈະຖືກຜົນກະທົບ ກ່ຽວກັບໂຄງການ ແລະ ລັດຖະບານ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງ ລັດຖະບານຕໍ່ໂຄງການ, ຄະນະກຳມະການຍົກຍ້າຍຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍນາຍຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນຈາກບໍລິສັດໂຄງການ.

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຂະແໜງການຮັບຜິດຊອບສະເໜີ ລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ) ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ. ສະມາຊິກຂອງ ຄະນະກຳມະການຍົກຍ້າຍຈັດ

ສັນ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເຈົ້າແຂວງ ຂອງແຂວງບ່ອນທີ່ໂຄງການນັ້ນຕັ້ງຢູ່ ເປັນ ປະທານ ແລະ ມີ ພະນັກງານຂັ້ນສູງຈາກກົມກອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນສະມາຊິກ. ຄະນະ ກຳມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບພິຈາລະນາ ບັນຫາກ່ຽວກັບການຊົດເຊີຍ, ການ ຍົກຍ້າຍຈັດສັນ ແລະ ກິດຈະກຳການປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນທີ່ຖືກຜົນກະທົບຈາກ ໂຄງການ. ຄະນະກຳມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ ຈະຖືກຍຸບເລີກ ພາຍຫລັງທີ່ຄະນະກຳມະການ ດັ່ງກ່າວຕົກລົງກັບ ບໍລິສັດໂຄງການ ວ່າ: ວຽກງານຍົກຍ້າຍຈັດສັນປະຊາຊົນ ແລະ ປົວແປງຊີວິດ ການເປັນຢູ່ໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ.

ຄະນະກຳມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງກອງເລຂາຂອງຕົນ (ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ “ກອງເລ- ຂາຄະນະກຳມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ”) ໂດຍໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຮອງຫົວໜ້າພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ ແຮ່ປະຈຳແຂວງ ໃນ ແຂວງທີ່ໂຄງການຕັ້ງຢູ່ເປັນຫົວໜ່ວຍກອງເລຂາ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານ ລັດຈຳນວນໜຶ່ງ ເປັນສະມາຊິກ. ກອງເລຂາຂອງຄະນະກຳມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ ມີທີ່ຕັ້ງຢູ່ບ່ອນ ເຮັດວຽກເປັນກອງເລຂາ ໃຫ້ຄະນະກຳມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ.

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ງົບປະມານ ສຳລັບຄະນະກຳມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ ລວມທັງກອງເລຂາ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໃຫ້ໂຄງການ ແມ່ນເປັນພາລະຂອງ ບໍລິສັດໂຄງການ ຊຶ່ງຖືວ່າ ແມ່ນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ບໍລິຫານຂອງ ບໍລິສັດໂຄງການ ແລະ ບໍ່ຖືເປັນລາຍຮັບຂອງພະນັກງານ ຫລື ສະ- ມາຊິກຄະນະກຳມະການ.

ມາດຕາ 53 (ໃໝ່). ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳຮ່ວມ

ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳຮ່ວມ ແມ່ນຄະນະສະເພາະຂອງໂຄງການ ທີ່ຮັບຜິດຊອບປະສານ ງານແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການໃຫ້ທັນເວລາ.

ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳຮ່ວມ ຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍ ນາຍຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕາມການສະເ ຫນີຂອງ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຊຶ່ງຄະນະດັ່ງກ່າວຈະມີ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນປະທານ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າ ຈາກກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ບໍລິສັດໂຄງການ ເປັນ ສະມາຊິກ ໂດຍມີກົມກອງກ່ຽວຂ້ອງຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນກອງເລຂາ ເຮັດໜ້າທີ່ປະຈຳການ.

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ງົບປະມານສຳລັບຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳຮ່ວມ ລວມທັງກອງເລຂາ ໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກໃຫ້ໂຄງການ ແມ່ນໄດ້ຈາກບໍລິສັດໂຄງການເຊິ່ງຖືວ່າ ແມ່ນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ບໍລິຫານໂຄງການຂອງບໍລິສັດໂຄງການ ແລະ ບໍ່ຖືວ່າເປັນລາຍຮັບວິຊາການຂອງອົງກອນ ຫຼື ລາຍ ຮັບຂອງບຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກໃນກອງເລຂາ ຫຼື ຄະນະດັ່ງກ່າວ.

ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳຮ່ວມ ມີໜ້າທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ກິດຈະກຳທົ່ວໄປຂອງ ໂຄງການ, ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານ, ຕິດຕາມໂຄງການ ແລະ ປະຕິບັດວຽກບໍລິຫານທົ່ວໄປ.

ມາດຕາ 54 (ປັບປຸງ). ການອະນຸມັດທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສຳປະທານ

ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຜ່ານການອະນຸມັດໃນແຕ່ລະຂັ້ນສັນຍາສໍາລັບ (1) ການຜະລິດ ແລະ (2) ການສົ່ງໄຟຟ້າ ດັ່ງນີ້:

1. ການຜະລິດກ່ອນການລົງນາມໃນສັນຍາສໍາປະທານຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຕາມຂັ້ນຕອນລຸ່ມນີ້:
 - (ກ). ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍ (100) ກິໂລວັດລົງມາ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຕໍ່ເຂົ້າຕາຂ່າຍໄຟຟ້າ ແມ່ນ ເຈົ້າເມືອງ ຫຼື ຫົວໜ້າເທດສະບານ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ) ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອະນຸມັດ ຕາມການສະເໜີ ຂອງຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ປະຈຳເມືອງ ຫຼື ເທດສະບານ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ) ໂດຍໄດ້ຮັບການເຫັນດີທາງ ດ້ານວິຊາການ ຂອງພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ປະຈຳແຂວງ ຫຼື ນະຄອນ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ).
 - (ຂ). ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງ ສູງກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ (100) ກິໂລວັດ ຫາ ສອງ (2) ເມກາວັດ ແມ່ນ ເຈົ້າແຂວງ ຫຼື ເຈົ້າຄອງນະຄອນ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ) ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອະນຸມັດ ຕາມການສະເໜີຂອງ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ປະຈຳແຂວງ ຫຼື ນະຄອນ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ) ໂດຍໄດ້ຮັບການ ເຫັນດີທາງດ້ານວິຊາການ ຈາກ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.
 - (ຄ). ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງ ສູງກວ່າ ສອງ (2) ເມກາວັດ ຫາ ໜຶ່ງຮ້ອຍ (100) ເມກາວັດ ແມ່ນ ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອະນຸມັດ ຕາມການສະເໜີ ຂອງ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.
 - (ງ). ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງສູງກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ (100) ເມກາວັດ ຂຶ້ນໄປ ຫຼື ມີອ່າງ ເກັບນໍ້າທີ່ມີເນື້ອທີ່ຫຼາຍກວ່າ ສິບພັນ (10.000) ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ຫຼື ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຫຼາຍ ແມ່ນ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອະນຸມັດ ຕາມການສະເໜີ ຂອງ ລັດຖະບານ.
2. ການສົ່ງ: ຖ້າຫາກ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານຮູບແບບ BOT ມີພຽງແຕ່ກິດຈະການສົ່ງໄຟຟ້າເທົ່ານັ້ນ, ລັດຖະບານຕ້ອງພິຈາລະນາ ແລະ ອະນຸມັດຂັ້ນຕອນການພັດທະນາອີງຕາມ ການສະເໜີຂອງ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 55 (ປັບປຸງ). ສິດຂອງຜູ້ສໍາປະທານ

ຜູ້ສໍາປະທານທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 29 ແລະ ມາດຕາ 30 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ເຊັນ ສັນຍາສໍາປະທານ ທີ່ໃຫ້ ສິດຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຊົ່າ ຫຼື ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ຈຳເປັນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ.
2. ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການສໍາປະທານ.
3. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

4. ໄດ້ຮັບການແນະນຳທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ.
5. ໂອນ ຫຼື ມອບ ທຸລະກິດໄຟຟ້າໃນຂອບເຂດອາຍຸສຳປະທານທີ່ຍັງເຫຼືອໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ຕາມການເຫັນດີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ຕາມຂອບເຂດສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 55 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.
6. ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເປີດບັນຊີທະນາຄານຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຈຸດປະສົງນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນ ການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດຕົນ.
7. ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຊຳລະລາຍຈ່າຍ ແລະ ເກັບລາຍຮັບ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ດ້ວຍ ສະກຸນເງິນຕ່າງປະເທດ.
8. ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ລະບົບບັນຊີສາກົນເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງລະບົບບັນຊີຂອງ ທຸລະກິດຕົນ.
9. ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ລົງບັນຊີດ້ວຍສະກຸນເງິນຕ່າງປະເທດ.
10. ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນຈາກການຈ່າຍຄ່າທັນປ່ຽນທີ່ດິນສະເພາະແຕ່ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຖືກນຳ ຖ້ວມເປັນອ່າງກັບນ້ຳຂອງໂຄງການ, ແຕ່ຕ້ອງສ້າງແຜນການປະຕິບັດກິດຈະກຳກ່ຽວ ກັບການຊົດເຊີຍດ້ານຊີວະນາໆພັນ ແລະ ພື້ນຟູປ່າໄມ້ ເພື່ອທົດແທນຜົນກະທົບດ້ານ ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເກີດຈາກອ່າງເກັບນ້ຳຂອງໂຄງການ ແລະ ມອບງົບປະມານການ ຕິດຕາມໃຫ້ລັດຖະບານການປະຕິບັດແຜນດັ່ງກ່າວ ຕາມຈຳນວນທີ່ຕົກລົງໃນສັນຍາສຳ ປະທານ.
11. ຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະກຳການກໍ່ສ້າງ ຢູ່ທາງນ້ຳ, ໃນນ້ຳ ແລະ ແຄມ ຝັ່ງໃນເຂດສະຖານທີ່ໂຄງການ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການກໍ່ສ້າງ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງ ໂຄງການ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ.
12. ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃນການໝູນໃຊ້, ການສູບ ຫຼື ຊຸດດິນຊາຍ, ຫິນແຮ່, ດິນ ຫຼື ຕົມຈາກ ເຂດຕິດກັບຝັ່ງ ຫຼື ແຫຼ່ງນ້ຳອ້ອມຂ້າງເຂດການກໍ່ສ້າງໂຄງການ;
13. ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃນການຊຸດຄອງລະບາຍນ້ຳ, ການຖົມ ຫຼື ການປັບ ຫຼື ການປ່ຽນແປງ ພື້ນທີ່ຂອງແມ່ນ້ຳ, ບຶງ, ໜອງ ຫຼື ບຶງທີ່ເປັນສາທາລະນະ, ລວມທັງອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນ;
14. ສິດໃນການກໍ່ສ້າງສິ່ງກົດຂວາງການໄຫຼຂອງນ້ຳ ຫຼື ສິ່ງກົດຂວາງທາງເດີນຂອງນ້ຳ, ການປ່ຽນແປງທາງໄຫຼຂອງນ້ຳ ຫຼື ການກໍ່ສ້າງປະຕູນ້ຳ ຫຼື ການຊຸດຮ່ອງຂະໜາດກາງ ຫຼື ຂະໜາດນ້ອຍ ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການ;
15. ມີສິດໃນການຈ່າຍເງິນປັນຜົນຈາກກຳລັງໄລທີ່ໄດ້ ຕາມລະບຽບຂອງບໍລິສັດ ໂດຍບໍ່ຈຳ ເປັນຕ້ອງຮັກສາຄັງສຳຮອງ 10% ຂອງກຳໄລ;
16. ໃນໄລຍະກ່ອນເປີດຂາຍໄຟຢ່າງເປັນທາງການ ບໍລິສັດໂຄງການ ມີສິດວ່າຈ້າງບໍລິສັດ ຕ່າງປະເທດທີ່ບໍ່ມີທະບຽນວິສາຫະກິດຢູ່ລາວ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
17. ບໍລິສັດໂຄງການ ມີສິດໃນການກຳນົດ ອັດຕາການຫັກຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນຊັບສິນຄົງທີ່ ຕາມ ການຕົກລົງ ຢູ່ໃນສັນຍາສຳປະທານ;

18. ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ທັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າໄມ້ໃນເຂດສະຖານທີ່ໂຄງການ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການກໍ່ສ້າງ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ, ແຕ່ຍັງມີພັນທະຈ່າຍຄ່າທັນປ່ຽນທີ່ດິນຕາມລະບຽບການ;
19. ມີສິດນຳໃຊ້ແຮງງານຕ່າງປເທດ ເຖິງ ສີ່ສິບສ່ວນຮ້ອຍ (40%) ຂອງແຮງງານທັງໝົດຂອງໂຄງການ ໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ;
20. ສາມາດສ້າງເອກະສານໂຄງການເປັນພາສາອັງກິດ ແລະ ສາມາດນຳໄປຈົດທະບຽນສານໄດ້;
21. ກໍ່ສ້າງໂຄງການທີ່ອາດຈະມີການບຸກລຸກເຂດອານຸລັກພັນສັດ, ວັງສະຫງວນ, ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ແຫຼ່ງອາຫານ ຂອງສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າ.

ມາດຕາ 56 (ປັບປຸງ). ພັນທະຂອງຜູ້ສຳປະທານ

ຜູ້ສຳປະທານທຸລະກິດໄຟຟ້າ ມີພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບແຮງງານ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
2. ດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມສັນຍາສຳປະທານ, ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເສດຖະກິດ, ເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ.
3. ວາງເງິນຄຳປະກັນຢູ່ທະນາຄານຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.
4. ຕ້ອງມີເງິນ ຫຼື ຊັບສິນເທົ່າກັບທຶນຈົດທະບຽນ, ສຳລັບນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງນຳເງິນທຶນຈົດທະບຽນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມສັນຍາສຳປະທານ.
5. ຖືບັນຊີຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໂຄງການທີ່ນຳໃຊ້ເງິນກູ້ ຈາກຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມລະບົບບັນຊີສາກົນ;
6. ເສັຍຄ່າພາກຫຼວງ, ພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະອື່ນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
7. ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ຕໍ່ການຍົກຍ້າຍຈັດສັນປະຊາຊົນ.
8. ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ກໍ່ສ້າງດ້ານວິຊາການ ແລະ ຮັບປະກັນດ້ານສະຫວັດດີການຕໍ່ພະນັກງານ, ນັກວິຊາການ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ.
9. ບັນທຶກ ແລະ ລາຍງານຜົນຂອງການປະຕິບັດສັນຍາຕ່າງໆ ຂອງໂຄງການສຳປະທານຕາມກຳນົດເວລາ ລວມທັງການໃຊ້ຈ່າຍໃນໂຄງການຕ່າງໆ ຢ່າງລະອຽດ.
10. ບຳລຸງຮັກສາ, ສ້ອມແປງເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີ.
11. ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດການມອບໂອນ ຕາມທີ່ລະບຸໃນ ມາດຕາ 53 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃຫ້ສຳເລັດ.

12. ມີການປະສານສົມທົບ, ຮ່ວມມື ແລະ ປະກອບສ່ວນ ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ໂຄງການໄຟຟ້າຂອງຕົນຕັ້ງຢູ່.
13. ເຮັດປະກັນໄພ ແລະ ມອບສະຫວັດດີການໃຫ້ພະນັກງານຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.
14. ເຮັດປະກັນໃຫ້ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການຕົນ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ພຽງພໍເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດັ່ງກ່າວ ໄດ້ມີທຶນພຽງພໍ ເພື່ອປົວແປງຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ ເມື່ອເກີດມີຄວາມເສຍຫາຍດ້ວຍສາຍເຫດໃດກໍ ຕາມ.
15. ເຮັດກິດຈະກຳ ຫຼື ປະກອບເງິນທຶນໃຫ້ລັດຖະບານ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ຫຼື ຕາມທີ່ ຕົກລົງກັນໃນສັນຍາສຳປະທານ ເພື່ອຟື້ນຟູປ່າໄມ້, ສັດປ່າ ແລະ ສັດນ້ຳໃນສະຖານທີ່ ໂຄງການຂອງຕົນ.
16. ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄັງແຮສະສົມ ເພື່ອຂະຫຍາຍທຸລະກິດ.
17. ໃນໄລຍະກໍ່ສ້າງໂຄງການ ບໍລິສັດໂຄງການສາມາດຈ່າຍອາກອນແຮງງານ ແລະ ອາກອນກຳໄລຂອງຜູ້ຮັບເໝົາ ແລະ ມອບເໝົາຕາມການຄິດໄລ່ ແລະ ເຫັນດີໃນ ສັນຍາສຳປະທານ.
18. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 57 (ປັບປຸງ). ການສິ້ນສຸດການສຳປະທານ

ການສຳປະທານ ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໝົດກຳນົດເວລາສຳປະທານ;
2. ຢຸດເຊົາການສຳປະທານກ່ອນກຳນົດເວລາ ຕາມການສະເໜີ ຂອງຜູ້ສຳປະທານ ແລະ ການເຫັນດີຂອງລັດ;
3. ຖືກຖອນສິດສຳປະທານ ຍ້ອນມີການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຫຼື ບໍ່ ປະຕິບັດພັນທະຕາມສັນຍາ ຫຼື ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ບໍ່ສາມາດສ້ອມແປງ ຫຼື ຟື້ນຟູກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສັຍຫາຍ ຈາກເຫດສຸດວິໄສ;
5. ມີການຍົກເລີກສັນຍາສຳປະທານຕາມກົນໄກຂອງສັນຍາສຳປະທານ.
6. ມີການປະຖິ້ມໂຄງການເປັນເວລາຫຼາຍກວ່າ ຮ້ອຍແປດສິບ (180) ວັນ.
ກ່ອນສິ້ນສຸດການສຳປະທານ ຕ້ອງມີການປະເມີນຜົນຂອງການປະຕິບັດໂຄງການ.

ມາດຕາ 58 (ປັບປຸງ). ໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີສັນຍາສຳປະທານ

ໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີສັນຍາສຳປະທານ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຖ້າຫາກ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ບໍ່ຕ້ອງການດຳເນີນໂຄງການ ເປັນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ ຂໍສຳປະທານຮູບແບບ BOO ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 31 ຂອງກົດໝາຍສະບັບ ນີ້, ການກໍ່ສ້າງໂຄງການໄຟຟ້າພະລັງງານນ້ຳ ຊຶ່ງມີກຳລັງຕິດຕັ້ງແຕ່ ສອງ (2) ເມກາ

ວັດ ລົງມາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະ ຊາດ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

2. ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຈັກຜະລິດໄຟຟ້າ ດ້ວຍພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ ແຕ່ ຫ້າຮ້ອຍ ກິໂລວັດ ລົງມາ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງລະບົບໄຟຟ້າດ້ວຍ ພະລັງງານທົດແທນ ເຊັ່ນ ຄວາມຮ້ອນໃຕ້ດິນ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ລົມ, ອາຍ ແກ້ດສ, ຊີວະມວນ, ນໍ້າມັນພືດ, ໄຟຟ້ານໍ້າໄຫຼ, ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກໂຮງງານບຸງແຕ່ງໄມ້, ນໍ້າຕານ, ເຈ້ຍ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ, ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້.

ສຳລັບ ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາອະນຸມັດ, ການພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ພັນທະຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີສັນຍາສຳປະທານ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ຕ່າງຫາກ. ໃນກໍລະນີ ສະເພາະດັ່ງກ່າວທີ່ລະບຸໃນ ຂໍ້ທີ 1 ຫາ 2 ຂອງ ມາດຕາ 58 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ຈະຕ້ອງມີການເຊັນສັນຍາຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ກັບ ບໍລິສັດໂຄງການ ສຳລັບການ ກໍ່ສ້າງ / ດຳເນີນງານ / ບຳລຸງຮັກສາ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການ.

ສຳລັບ ການລົງທຶນໃນການກໍ່ສ້າງໂຄງການໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຂອງ ມາດຕານີ້ ແມ່ນສະຫງວນໄວ້ໃຫ້ແຕ່ພົນລະເມືອງລາວເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 59 (ບັບປຸງ). ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າ

ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບຂອບເຂດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ວິທີ ການຊົດເຊີຍທີ່ດິນໃນເວລາເຮັດການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເສດຖະກິດ, ເຕັກນິກ, ການເງິນ, ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຂອງໂຄງການ;
2. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຂະແໜງ ການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການ ບົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການວາງແຜນນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນໃນເຂດທີ່ໄດ້ ຮັບສຳປະ ທານ;
3. ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງມອບເນື້ອທີ່ດິນໃຫ້ ຜູ້ລົງທຶນນຳໃຊ້ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ຂອງ ສປປ ລາວ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸ ມັດ.
4. ໃນກໍລະນີຫາກການພັດທະນາໂຄງການ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ຂະແໜງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການປະສານ ກັບຂະແໜງຊັບ ພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຂະແໜງການປ່າໄມ້ ໃນການຕີ ລາຄາຜົນໄດ້ຜົນເສຍ ເພື່ອລາຍງານລັດຖະບານ ແລະ ຊະພາແຫ່ງຊາດແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 60 (ບັບປຸງ). ການປະກອບສ່ວນໃຫ້ກອງທຶນ

ບໍລິສັດໂຄງການ ນອກຈາກເສຍຄ່າພາກຫຼວງ, ພາສີ, ອາກອນ ແລ້ວຍັງຕ້ອງໄດ້ປະກອບສ່ວນ ຊ່ວຍກອງທຶນ ເພື່ອການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນຂອບເຂດເນື້ອທີ່ສໍາປະທານ, ບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ, ປົກປັກຮັກສາອ່າງໂຕ່ງ, ເຂດຕອນລຸ່ມຂອງໂຄງການ ແລະ ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງທ້ອງຖິ່ນບ່ອນໂຄງການຕັ້ງຢູ່.

ມາດຕາ 61. ການລາຍງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ຂະແໜງການ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ກ່ຽວກັບການ ອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການດໍາເນີນງານ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ຕາມລະບຽບການ.

**ໝວດທີ IV
ການພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ**

ມາດຕາ 62. ການສົ່ງເສີມໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທີ່ລົງທຶນເຮັດການຜະລິດ, ການຈໍາໜ່າຍ, ການດໍາເນີນທຸລະກິດຊື້-ຂາຍໄຟຟ້າ, ການລົງທຶນເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງສາຍສົ່ງ, ສາຍຈໍາໜ່າຍໄຟຟ້າ, ການບໍລິການດ້ານໄຟຟ້າ ຫຼື ແຫຼ່ງຜະລິດໄຟຟ້າ ດ້ວຍພະລັງງານໃໝ່, ພະລັງງານທົດແທນ ເພື່ອສະໜອງໄຟຟ້າ ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດທ່າງໄກສອກຫຼີກ, ເຂດພູດອຍ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ຄືກັບ ກິດຈະການສົ່ງເສີມການລົງທຶນອື່ນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນ.

ມາດຕາ 63. ການລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ສາມາດລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ, ເທດສະບານ ລົງທຶນໃສ່ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ດ້ວຍຕົນເອງ;
2. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ພາຍໃນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນໃນ ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໂດຍມອບໃຫ້ ແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ, ເທດສະບານ ເປັນຜູ້ຮຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້;
3. ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ດໍາເນີນການຈໍາໜ່າຍໄຟຟ້າ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການບໍລິການ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບລົງທຶນໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າ

ແຮງດັນກາງ, ພໍ້ແປງ, ແຮງດັນຕໍ່າ ຫາພໍ້ນັບໄຟ, ສ່ວນບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການ-
ຈັດຕັ້ງ ທີ່ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້ານັ້ນ ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໂດຍເລີ່ມນັບແຕ່ພໍ້ນັບໄຟເຂົ້າຫາ
ເຮືອນ ຫຼື ສໍານັກງານຂອງຕົນ;

4. ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານຊັບສິນ ແລະ ແຮງງານ ເຂົ້າໃສ່ການ
ພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ໃນຂອບເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
5. ເຂດຊົນນະບົດທ່າງໄກສອກຫຼີກ, ເຂດຈຸດສຸມ ຫຼື ເຂດທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານ
ເສດຖະກິດ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໄປລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້ານັ້ນ ລັດມີນະໂຍບາຍ ສົ່ງເສີມ ຫຼື
ສະໜອງທຶນກໍ່ສ້າງສາຍສົ່ງລະບົບແຮງດັນກາງ, ພໍ້ແປງ, ແຮງດັນຕໍ່າ ຫາ ພໍ້ນັບໄຟ.

ມາດຕາ 64. ການອະນຸມັດໂຄງການໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ, ເທດສະບານ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດໂຄງການໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ທີ່ຢູ່ໃນ
ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມກົນໄກປະຕູດຽວ ຕາມຂະໜາດກຳລັງຕິດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ
ມາດຕາ 54 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 65. ກອງທຶນພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການສ້າງຕັ້ງ ກອງທຶນພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າ
ໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ໃຫ້ນັບມື້ນັບຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ທົ່ວເຖິງ, ແນ່ໃສ່
ລົບ ລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຍົກສູງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ກອງທຶນພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ໄດ້ມາຈາກງົບປະມານຂອງລັດ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ
ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ການກູ້ຢືມ, ການປະກອບສ່ວນຂອງຜູ້ບໍລິການໄຟຟ້າ, ຂອງປະຊາ-
ຊົນ ແລະ ລາຍຮັບຈາກກິດຈະກຳຕ່າງໆ.

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ
ການສະເພາະ.

ໝວດທີ V

**ແຫຼ່ງພະລັງງານທີ່ທົດແທນໄດ້, ການນຳໃຊ້ພະລັງງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ
ການປະຢັດພະລັງງານ**

ມາດຕາ 66 (ໃໝ່). ແຫຼ່ງພະລັງງານທີ່ທົດແທນ

ຍຸດທະສາດຂອງ ລັດຖະບານໃນການສົ່ງເສີມການພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ພະລັງງານໄຟຟ້າ
ຈາກແຫຼ່ງພະລັງງານທີ່ທົດແທນອັນອຸດົມສົມບູນ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ການສະໜອງພະລັງງານໄຟຟ້າ ມີ
ຄວາມຫລາກຫລາຍ ແລະ ການສະໜອງທີ່ໝັ້ນຄົງ ຊຶ່ງນຳຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດທີ່ໃຫຍ່
ກວ່າເກົ່າ, ແລະ ດ້ວຍນຳໃຊ້ທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຈະສົ່ງເສີມໃຫ້ມີ

ການນຳໃຊ້ພະລັງງານນໍ້າ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ພະລັງງານລົມ, ພະລັງງານຊີວະມວນ, ອາຍແກ່ດທຳມະຊາດ, ນໍ້າມັນຈາກພືດ, ເອທາ ນອນ ແລະ ແຫ່ລງພະລັງງານທົດແທນອື່ນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການບໍລິ ການ ທີ່ຕິດພັນ.

ມາດຕາ 67 (ໃໝ່). ຈຸດປະສົງໃນການສົ່ງເສີມແຫ່ລງພະລັງງານທີ່ທົດແທນ

ຈຸດປະສົງໃນການສົ່ງເສີມແຫ່ລງພະລັງງານທີ່ທົດແທນໄດ້ຄື ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ເພື່ອຮັບປະກັນການສະໜອງພະລັງງານໄຟຟ້າໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ ດ້ວຍຄວາມເໝາະສົມ, ພຽງພໍ, ສະດຽນ, ຍືນຍົງ ແລະ ມີການແຂ່ງຂັນກັນ;
2. ເພື່ອເສີມສ້າງຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເຊັ່ນ ກໍ່ໃຫ້ເກີດການປັບປຸງ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ຈາກ ການນຳໃຊ້ແຫ່ລງພະລັງງານທີ່ທົດແທນ, ການ ພັດທະນາ ແລະ ເພີ່ມການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ;
3. ເພື່ອຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນ ອາຍແກ່ດ ຈາກເຮືອນແກ້ວ;
4. ເພື່ອສົ່ງເສີມການກະຈາຍແຫ່ລງພະລັງງານ, ລວມທັງແຫ່ລງການຜະລິດໄຟຟ້າ ຈາກ ພະລັງງານທີ່ທົດແທນ ໃນເຂດທ່າງໄກສອກຫລີກຂອງປະເທດ;
5. ເພື່ອສົ່ງເສີມການປູກພືດທີ່ສາມາດໃຊ້ເປັນພະລັງງານ ເພື່ອຜະລິດນໍ້າມັນຊີວະພາບ ເພື່ອທົດແທນການນຳເຂົ້ານໍ້າມັນ;
6. ເພື່ອນຳໃຊ້ ແລະ ອານຸລັກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນ ອາຍ ແກ່ດສໍາຈາກເຮືອນແກ້ວ;
7. ເພື່ອສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືສາກົນ ໃນກິດຈະກຳກ່ຽວກັບແຫ່ລງພະລັງງານທີ່ທົດແທນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການບໍລິການຕ່າງໆທີ່ຕິດພັນ; ແລະ
8. ໝູນໃຊ້ກາລະໂອກາດ ພາຍໃຕ້ ກົນໄກພັດທະນາແບບສະອາດ (Clean Development Mechanism) ແລະ ກົນໄກທີ່ບໍ່ຕາຍຕົວ (Flexible Mechanism) ອື່ນໆ ທີ່ກຳນົດໃນ ອານຸສັນຍາກຽວໂຕ (Kyoto Protocol) ຊຶ່ງລວມມີ ແຕ່ບໍ່ຈຳກັດ ແຕ່ສະເພາະ ການຄ້າຂາຍ ສິນເຊື້ອອາຍຄາບອນ (carbon credit) ເພື່ອສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ພະລັງງານ ແລະ ນຳໃຊ້ ພະລັງງານທີ່ທົດແທນ.

ມາດຕາ 68 (ໃໝ່). ການນຳສະເໜີນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບແຫ່ລງພະລັງງານ ທີ່ທົດແທນໄດ້

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ສິດອຳນາດເທົ່າທີ່ຈຳເປັນ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອສົ່ງເສີມການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ນຳໃຊ້ແຫ່ລງພະລັງງານ ທີ່ທົດແທນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການບໍລິການທີ່ຕິດພັນ ລວມທັງ ແຕ່ບໍ່ຈຳກັດ ສະເພາະ ການກຳນົດໄລຍະເວລາ ເພື່ອນຳເອົາແຫ່ລງພະລັງງານທີ່ທົດແທນ ເຂົ້າ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງການສະໜອງພະລັງງານໄຟຟ້າ, ກຳນົດລາຄາທີ່ເໝາະສົມ, ສຳລັບແຫ່ລງພະລັງງານທີ່ທົດ ແທນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການບໍລິການທີ່ຕິດພັນ, ກຳນົດກົນໄກສົ່ງກະຕຸກ

ຊຸກຍູ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ກຳນົດກົນໄກການບໍລິຫານ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສະຖາບັນ ຮັບຜິດຊອບ.

ມາດຕາ 69 (ໃໝ່). ຈຸດປະສົງການສົ່ງເສີມປະສິດທິພາບຂອງພະລັງງານ ແລະ ການຮັກສາ

ກົນໄກສຳຄັນຂອງການສົ່ງເສີມປະສິດທິພາບຂອງພະລັງງານ ແລະ ການອານຸລັກມີດັ່ງຕໍ່ໄປ ນີ້:

1. ເພື່ອຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ພະລັງງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ໃນທຸກໆ ຂັ້ນຕອນການຜະລິດ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ຊົມໃຊ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍ (ຄົວເຮືອນ ແລະ ອຸດສາຫະ ກຳ);
2. ເພື່ອສົ່ງເສີມການແຂ່ງຂັນຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ;
3. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ຜູ້ຊົມໃຊ້ ສາມາດບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການຊົມໃຊ້ພະລັງງານຂອງຕົນ; ແລະ
4. ເພື່ອນຳໃຊ້ ແລະ ຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃຫ້ດີ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນອາຍແກັດສ ຈາກເຮືອນແກ້ວ;

ມາດຕາ 70 (ໃໝ່). ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບປະສິດທິພາບຂອງພະລັງງານ ແລະ ການຮັກສາ.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ສິດອຳນາດເທົ່າທີ່ຈຳເປັນ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອສົ່ງເສີມປະສິດທິພາບ ແລະ ການຮັກສາພະລັງງານ, ລວມທັງ ແຕ່ ບໍ່ຈຳກັດສະເພາະແຕ່ ສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດໂຄງການສົ່ງເສີມປະສິດທິພາບ ແລະ ອານຸລັກພະລັງ- ງານແຫ່ງຊາດ, ສ້າງກົນໄກກະຕຸກຊຸກຍູ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ກຳນົດກົນໄກການບໍລິຫານທີ່ ຈຳເປັນ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສະຖາບັນຄຸ້ມຄອງ.

ໝວດທີ VI

ລາຄາໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 71 (ປັບປຸງ). ລາຄາໄຟຟ້າ

ການກຳນົດລາຄາໄຟຟ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງ ຊາດ ແລະ ແທດເໝາະກັບເບົາໝາຍການຊົມໃຊ້ ແລະ ປະເພດຜູ້ຊົມໃຊ້.

ລາຄາໄຟຟ້າ ຕ້ອງມີສະຖຽນລະພາບ ທັງຮັບປະກັນ ໃຫ້ຜົນຕອບແທນຕໍ່ການລົງທຶນ ແລະ ການ ພັດທະນາໄຟຟ້າ.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າໂຄງສ້າງລາຄາໄຟຟ້າໃນແຕ່ລະປະເພດ ເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານ ພິ ຈາລະ ນາ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ລາຄາໄຟຟ້າຂອງເປົ້າໝາຍການຊົມໃຊ້ ແລະ ປະເພດຜູ້ຊົມໃຊ້ ແມ່ນ ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ໃນກໍລະນີພິເສດ, ຖ້າຫາກຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເຫັນວ່າເໝາະສົມ, ລາຄາໄຟຟ້າ ຂອງ ການຜະລິດ (ສະເພາະໂຄງການໄຟຟ້າຂອງເອກະຊົນ), ການລົງ ແລະ ການຈຳໜ່າຍ ອາດຖືກກຳນົດອີງໃສ່ລະບຽບການສະເພາະກ່ຽວກັບລາຄາໄຟຟ້າ ທີ່ຖືກສ້າງ ແລະ ບັບປຸງເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍ ອົງການລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 72. ປະເພດລາຄາໄຟຟ້າ

ລາຄາໄຟຟ້າ ແບ່ງອອກເປັນປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຄາຊື້ເຂົ້າ ແລະ ລາຄາຂາຍອອກຕ່າງປະເທດ;
 2. ລາຄາຊື້ ແລະ ລາຄາຂາຍຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.
- ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດລາຄາໄຟຟ້າແຕ່ລະປະເພດ.

ມາດຕາ 73. ລາຄາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ລາຄາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຄາໄຟຟ້າ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຊົນນະບົດທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບໄຟຟ້າລວມ ໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 73 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ລາຄາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າຂອງໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ລັດລົງທຶນ ຊຶ່ງບໍ່ທັນເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບໄຟຟ້າລວມ ແມ່ນ ໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີລາຄາ ນະໂຍບາຍ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ລາຄາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ທີ່ເອກະຊົນລົງທຶນ ແມ່ນ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນສະເໜີ ໂດຍປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວນຳສະເໜີອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາ.

ໝວດທີ VII

ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ຈຳໜ່າຍ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້ ໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 74. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ

ຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ມີ ສິດ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດສັນຍາ ຊື້ຂາຍໄຟຟ້າກັບຜູ້ຊົມໃຊ້ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ໂອນ ຫຼື ມອບກິດຈະການໄຟຟ້າໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ຕາມການເຫັນດີຂອງລັດ;
3. ໄດ້ຮັບຄ່າບໍລິການໄຟຟ້າ ແລະ ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ;
4. ຮ້ອງຂໍຄວາມຮ່ວມມືຈາກຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນ.

ຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ມີ ພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພໃນການດຳເນີນງານ, ການບາດຮ້າງ ຮັກສາ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ເສັ້ນຄ່າພາກຫຼວງ, ພາສີ, ອາກອນ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມລະບຽບ ກົດໝາຍ ແລະ ສັນຍາສຳປະທານ;
3. ຜະລິດ ແລະ ສະໜອງກະແສໄຟຟ້າ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;
4. ໃຊ້ແທນຄ່າເສັ້ນທາຍ ທີ່ດິນ ແລະ ຜົນລະບູກ, ຍົກຍ້າຍ, ຈັດສັນບ່ອນຢູ່, ບ່ອນທຳມາຫາກິນ ຢ່າງເໝາະສົມ ໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການຜະລິດໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 75. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ

ຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ມີ ສິດ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ເກັບຄ່າໄຟຟ້າ ຈາກການຈຳໜ່າຍ ແລະ ການບໍລິການ;
2. ວາງມາດຕະການຮັກສາຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກ່ຽວກັບການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ;
3. ກວດກາ ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ ຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
4. ແຈ້ງເຕືອນ, ຮ້ອງຟ້ອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ທີ່ລະເມີດລະບຽບການກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ຫຼື ສ້າງຄວາມເສັ້ນທາຍ ຫຼື ສິ່ງທີ່ອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສັ້ນທາຍຕໍ່ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ;
5. ງົດການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ທີ່ລະເມີດລະບຽບການກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ;
6. ປະຕິເສດ ຄຳຮ້ອງຂໍ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ສາຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າຂອງຕົນ ເມື່ອເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມປອດໄພທາງດ້ານເຕັກນິກ.

ຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງໄຟຟ້າ ໃຫ້ຜູ້ສະເໜີນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ ຕາມກຳນົດເວລາ, ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ;
2. ແຈ້ງລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າຊາບ ກ່ອນຈະຕັດໄຟຟ້າ ແຕ່ລະເທື່ອ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີສຸກເສີນ;
3. ສ້າງ ແລະ ແນະນຳ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ, ບໍລິການໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ທັນເວລາ;
4. ນຳໃຊ້ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ ແລະ ທັນສະໄໝ;
5. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສະຫວັດດີການຂອງພະນັກງານໄຟຟ້າ, ຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ;
6. ເສັ້ນພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;

7. ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສາທາລະນະ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ນຳໃຊ້ສາຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າຂອງຕົນຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ;
9. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ຜົນການຈຳໜ່າຍ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຕໍ່ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ປະຕິບັດ ພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 76. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ

ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ມີ ສິດ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບຄວາມປອດໄພ ໃນການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ;
2. ໄດ້ຮັບການບໍລິການຢ່າງສະດວກສະບາຍ ໃນການຕິດຕັ້ງ ແລະ ສ້ອມແປງໄຟຟ້າ ໃນເຮືອນ ຫຼື ສຳນັກງານ ຂອງຕົນ;
3. ໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ;
4. ສະເໜີໃຫ້ກວດກາ ການຄິດໄລ່ລາຄາໄຟຟ້າ ທີ່ຕົນເຫັນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
5. ສະເໜີ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ເນື່ອງມາຈາກຄວາມເສັຍຫາຍຍ້ອນ ການບໍລິການ ຫຼື ເຕັກນິກໄຟຟ້າ ບໍ່ຮັບປະກັນ.

ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ມີ ພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຜິດຊອບ, ບຳລຸງຮັກສາ, ປ່ຽນຖ່າຍສາຍ ແລະ ອຸປະກອນໄຟຟ້າພາຍໃນເຮືອນ ຫຼື ສຳນັກງານ ຂອງຕົນ;
2. ປະຕິບັດ ລະບຽບການ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
3. ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ຢ່າງປະຢັດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ;
4. ເສັຍຄ່າໄຟຟ້າ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ທີ່ຕົນຊົມໃຊ້ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;
5. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າໃນການຕິດຕັ້ງ, ສ້ອມແປງ, ກວດກາ ແລະ ຈົດຕົວເລກຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
6. ແຈ້ງໃຫ້ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າໂດຍດ່ວນ ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນປາກົດ ການຜິດປົກກະຕິ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ;
7. ປະກອບສ່ວນຊ່ວຍປົກປັກຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ.

ໝວດທີ VIII

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 77. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ

ຫ້າມພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງ ແລະ ຮັບສິນບົນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຈາກທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
2. ໃຊ້ສິດໜ້າທີ່ເກີນຂອບເຂດ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ;
3. ປະລະໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ການຈັດຕັ້ງມອບໝາຍໃຫ້;
4. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບ ຂອງລັດ ແລະ ທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
5. ປອມແປງເອກະສານຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
6. ດຳເນີນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມ ການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າໃນທຸກຮູບແບບ;
7. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາບຊູ່ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການອື່ນ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ;
8. ຊື້-ຂາຍ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຢ່າງຜິດກົດໝາຍ;
9. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 78. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບນັກທຸລະກິດ

ຫ້າມນັກທຸລະກິດ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການສຳຫຼວດ ແລະ ພັດທະນາທຸລະກິດໄຟຟ້າໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ຖ່ວງດຶງ, ແກ່ຍາວການປະຕິບັດໂຄງການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແລ້ວ;
4. ນຳໃຊ້ ຫຼື ແຈ້ງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການສຳຫຼວດ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບກິດຈະການໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
5. ຊື້ຈ້າງ, ໃຫ້ສິນບົນ ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ປະຊາຊົນ;
6. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊີ້ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາບຊູ່ ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ປະຊາຊົນ;
7. ຊື້-ຂາຍ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ຢ່າງຜິດກົດໝາຍ;
8. ລະເມີດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
9. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 79. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບປະຊາຊົນ

ຫ້າມປະຊາຊົນ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ບຸກລຸກ, ທຳລາຍປ່າໄມ້ ເປັນຕົ້ນ ປ່າປ້ອງກັນ, ປ່າຍອດນ້ຳ ເພື່ອຮັບປະກັນ ບໍ່ໃຫ້ນ້ຳ ບົກແຫ້ງ ສຳລັບການຜະລິດໄຟຟ້າ;
2. ບຸກລຸກສະຖານທີ່, ລັກ, ທຳລາຍອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
3. ທຳການປຸກສ້າງ, ຕັ້ງຖິ່ນຖານ ຫຼື ທຳການຜະລິດ ຢູ່ໃກ້ກັບບໍລິເວນສະຖານທີ່ ຕັ້ງຂອງ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຢ່າງ ເດັດ- ຂາດ;
4. ຮ່ວມມືກັບ ນັກທຸລະກິດ, ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ເຂົ້າບຸກລຸກສະຖານທີ່, ລັກ, ທຳ- ລາຍອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
5. ຂັດຂວາງ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ;
6. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊີ້ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາບຊູ່ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ໄຟຟ້າ ຫຼື ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ;
7. ຊີ້ ແລະ ຂາຍອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
8. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 80. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ

ຫ້າມການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຊ້ສິດໜ້າທີ່ເກີນຂອບເຂດ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊີ້ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາບຊູ່ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດທີ່ບໍ່ຊອບທຳ;
2. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຫຼື ພັກພວກ ກ່ຽວກັບທຸລະ ກິດ ໄຟຟ້າ;
3. ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ມີຮຸ້ນສ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ອະນຸຍາດ ສຳຫຼວດ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ຫຼື ດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມຂັ້ນຕອນ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ;
5. ກົດໜ່ວງການດຳເນີນຄະດີ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
6. ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ;
7. ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມກົດໝາຍ;
8. ຜະລິດ, ປະກອບ, ຊີ້, ຂາຍ, ຈຳໜ່າຍ, ນຳເຂົ້າ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງ ດ້ານໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຫຼື ຄຸນນະພາບຕ່ຳ;
9. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ IX
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 81. ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ອາດຈະດຳເນີນດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການໄກ່ເກ້ຍ ຫຼື ການປະນີປະນອມກັນ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂ ໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຕັດສິນຂອງສານ;
5. ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 82. ການໄກ່ເກ້ຍ ແລະ ການປະນີປະນອມກັນ

ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດເຈລະຈາ, ໄກ່ເກ້ຍ ແລະ ປະນີປະນອມກັນໄດ້.

ມາດຕາ 83. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂດ້ວຍຮູບການປະນີປະນອມນຳກັນແລ້ວ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດສະເໜີ ຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ບ່ອນທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນັ້ນ ເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 84. ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີທີ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ບໍ່ສາມາດໄກ່ເກ້ຍ ແລະ ແກ້ໄຂໄດ້ນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 85. ການຕັດສິນຂອງສານ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ດ້ວຍການ ແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ ຫຼື ໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນ ຕາມລະບຽບ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 86. ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບ ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດດ້ວຍກັນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງ ປະເທດກັບລັດຖະບານ ໃຫ້ນຳໃຊ້ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສາກົນ ຕາມ ການ ຕົກລົງຂອງຄູ່ກໍລະນີ.

ໝວດທີ X

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ

ມາດຕາ 87. ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ຂະແໜງການ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການເງິນ, ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
2. ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ;
3. ຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ.

ມາດຕາ 88. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການ ໃນການສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການພັດທະນາໄຟຟ້າ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ແລ້ວນຳສະເໜີ ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ແລະ ແຜນການພັດທະນາ ໄຟຟ້າ;
3. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
4. ຊີ້ນຳ ການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການຂຶ້ນສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
5. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;
6. ຊີ້ນຳ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຮັກສາແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ;
7. ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໃຫ້ຄຳເຫັນດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດ ໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
8. ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການຕໍ່ອາຍຸ, ການສັ່ງໂຈະ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
9. ໃຫ້ຄຳແນະນຳຕໍ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ ໄຟຟ້າ, ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
10. ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ ຍົກລະດັບພະນັກງານວິຊາການ, ພະນັກງານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານພັດທະນາໄຟຟ້າ;

11. ຮັບຮອງເອົາການແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າວິສະວະກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
12. ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ລາຄາໄຟຟ້າ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບ ຮອງ;
13. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນ ການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
14. ພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ແລະ ການຊອກແຫຼ່ງທຶນ ເພື່ອ ພັດທະນາໄຟຟ້າ;
15. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄຟຟ້າ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງ ເປັນປົກກະຕິ;
16. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະ ບຽບ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 89. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ພະແນກ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

- 1 ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການພັດທະນາໄຟຟ້າ, ຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມ ຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
- 2 ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ແລະ ແຜນການພັດທະນາ ໄຟ- ຟ້າ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
- 3 ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ ນັບທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;
- 4 ຈັດຕັ້ງການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ເກັບກຳສະຖິຕິ ແລະ ປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງພະລັງ ງານໄຟຟ້າ;
- 5 ຄົ້ນຄວ້າ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງແຕ່ ສິບຫ້າ ເມກາວັດ ລົງມາ, ທີ່ພົວພັນກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
- 6 ສຶກສາ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໃຫ້ຄຳເຫັນດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດ ໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
- 7 ຮັບຮອງເອົາການແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າວິສະວະກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
- 8 ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຮັກສາແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ;
- 9 ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນໃນການ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ;
- 10 ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ;

- 11 ສະຫຼຸບ, ລາຍງານຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄຟຟ້າ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
- 12 ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງ ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 90. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ຫ້ອງການ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ
ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ ມີ
ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ໂຄງການ, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຄໍາແນະນໍາ ຂອງກະຊວງ ແລະ ພະແນກ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ;
2. ເຜີຍແຜ່ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ໃນການດໍາເນີນງານ ແລະ ບໍາລຸງຮັກສາ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕາມຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ມີກໍາລັງຕິດຕັ້ງ ແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ກິໂລ ວັດ ລົງມາ, ທີ່ພົວພັນກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
4. ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ໃນການດໍາເນີນງານ ທີ່ພົວພັນກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງ ດ້ານໄຟຟ້າ, ເກັບກຳສະຖິຕິອຸປະຕິເຫດດ້ານໄຟຟ້າທີ່ຮ້າຍແຮງ;
5. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ໃນການ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ;
6. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄຟຟ້າ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
7. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ຕາມການມອບໝາຍຂອງພະ ແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ ຫຼື ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະ ບານ.

ມາດຕາ 91. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕາມພາລະ ບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 92. ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາ ປະກອບດ້ວຍ ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 63 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ອົງການກວດກາພາຍນອກ.

ນອກຈາກນີ້ ອົງການກວດກາ ກໍຍັງມີຄະນະກຳມະການກວດກາດ້ານເຕັກນິກອີກ.

ທຸກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນວຽກງານ ກວດກາ ແລະ ກວດສອບດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບ ການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງໄດ້ຄິດໄລ່ເຂົ້າຢູ່ໃນມູນຄ່າຂອງໂຄງການ.

ມາດຕາ 93. ຄະນະກຳມະການກວດກາດ້ານເຕັກນິກ

ຄະນະກຳມະການກວດກາດ້ານເຕັກນິກ ປະກອບດ້ວຍ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍລັດຖະມົນຕີ ວ່າການ ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ, ການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຮັບປະກັນ ດ້ານເຕັກນິກ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ.

ຄະນະກຳມະການກວດກາດ້ານເຕັກນິກດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກຍຸບເລີກໄປໃນຕົວ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສຳເລັດແລ້ວ.

ມາດຕາ 94. ການກວດກາພາຍນອກ

ການກວດກາພາຍນອກ ມີຈຸດປະສົງກວດກາ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານໄຟຟ້າ ເພື່ອໃຫ້ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ການກວດກາພາຍນອກ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕິດຕາມກວດກາຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ;
2. ການກວດກາຂອງອົງການກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການກວດກາລັດ;
3. ການກວດສອບຂອງອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການກວດສອບ;
4. ການຕິດຕາມກວດກາຂອງປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 95. ເນື້ອໃນຂອງການກວດກາ

ການກວດກາ ແມ່ນ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ວຽກງານໄຟຟ້າມີປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນດ້ານເຕັກນິກ, ຄວາມປອດໄພ, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ທຸລະກິດໄຟຟ້າດຳເນີນໄປຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ການກວດກາວຽກງານໄຟຟ້າ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດຂັ້ນຕອນຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
2. ການປະຕິບັດກຳນົດເວລາ ຂອງ ການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
3. ການປະຕິບັດບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ-ການເງິນ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
4. ການປະຕິບັດແຜນການດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;

5. ການປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານວິຊາການ;
6. ການປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ແລະ ສັນຍາ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
7. ການປະຕິບັດມາດຕະຖານອຸປະກອນໄຟຟ້າ;
8. ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
9. ການນໍາໃຊ້ມາດຕະການ ຈຳກັດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
10. ການໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
11. ລະບົບການເງິນ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ;
12. ການຈົດ ແລະ ບັນທຶກຕົວເລກການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 96. ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານໄຟຟ້າ ມີສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດໍາເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈໍາ ແລະ ມີກໍານົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກວດກາ ຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ໝວດທີ XI

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 97. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໄຟຟ້າ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະໄດ້ຮັບການ ຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 98. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນທາງແພ່ງ ຫຼື ດຳເນີນຄະດີ ຕາມແຕ່ ກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 99. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ, ຂໍ້ຫ້າມ ໃນສະຖານເບົາ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ, ບໍ່ລາຍງານການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ, ລາຍງານບໍ່ທັນຕາມກຳນົດເວລາ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 100. ມາດຕະການທາງວິໄນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ພະນັກງານໄຟຟ້າ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ທີ່ເປັນການກະທຳບໍ່ຮ້າຍແຮງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ແຕ່ ໜຶ່ງລ້ານກີບ ລົງມາ ແລະ ບໍ່ຈົງໃຈລາຍງານການກະທຳຂອງຕົນ, ຫຼືບຫຼີກຈາກຄວາມຜິດຂອງຕົນ ຈະຖືກ ປະຕິບັດມາດຕະການທາງວິໄນ ດັ່ງນີ້:

1. ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ ແລ້ວບັນທຶກລົງໃນຊີວະປະຫວັດ;
2. ໂຈະການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ ແລະ ການຍ້ອງຍໍ;
3. ຍົກຍ້າຍໄປຮັບຕຳແໜ່ງໃໝ່ ທີ່ຕ່ຳກວ່າເກົ່າ;
4. ຖືກໄລ່ອອກຈາກການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.

ຜູ້ຖືກລົງວິໄນ ຍັງຕ້ອງລົງຊັບສິນທີ່ຕົນໄດ້ມາ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍນັ້ນ ຄືນໃຫ້ແກ່ລັດ.

ມາດຕາ 101. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ຊຶ່ງບໍ່ມີອົງປະກອບຂອງການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກປັບໃໝ ເນື່ອງມາຈາກການກະທຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ຕໍ່ໄຟຟ້າເຂົ້າເຮືອນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຕໍ່ໄຟຟ້າ ຈາກເຮືອນຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
5. ດັດແປງໝໍ້ນັບໄຟ;
6. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ ແລະ ມາດຕະການຄວາມປອດໄພ;
7. ບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການ ໃນການຈຳກັດຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ບໍ່ເສັຍພາສີ, ອາກອນ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;

9. ບໍ່ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງ
ປະ ຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
ອັດຕາປັບໃໝ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 102. ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ
ແກ່ຜູ້ອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ຈະຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 103. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ
ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາ.

ໝວດທີ XII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 104. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 105. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫຼັງ ຫົກສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາ-
ທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປຸງແທນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ໄຟຟ້າ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ ລົງວັນທີ
20 ທັນວາ 2011.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະບໍ່ສົ່ງຜົນສະທ້ອນຍ້ອນຫຼັງ ຕໍ່ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດແລ້ວ
ກ່ອນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ